

ПРИМЉЕНО: 24. 10. 2019.			
Орг. јед.	Б р о ј	Прилог	Вредност
02	617/13	/	/

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Декан Правног факултета Универзитета у Београду донео је одлуку, на предлог Изборног већа од 24. јуна 2019. године, о расписивању конкурса за избор у звање и заснивање радног односа на радном месту једног редовног професора за Уставноправну научну област – предмет Уставно право, на Правном факултету Универзитета у Београду.

Конкурс је објављен у „Службеном гласнику Републику Србије“ бр. 47 од 28. јуна 2019. године и у публикацији националне службе за запошљавање „Послови“ од 10. јула 2019. године, као и на интернет страници Факултета и Универзитета у Београду.

Изборно веће Правног факултета Универзитета у Београду, на својој IX седници од 24. јуна 2019. године, образовало је Комисију за писање реферата о пријављеним кандидатима, у саставу: др Ратко Марковић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду у пензији (председник Комисије), др Зоран Р. Томић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду, др Владан Петров, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду, др Маријана Пајванчић, редовна професорка Правног факултета Универзитета у Новом Саду у пензији и др Оливера Вучић, редовна професорка Правног факултета Универзитета у Београду у пензији.

Чланови Комисије имају част да Изборном већу поднесу следећи

ИЗВЕШТАЈ

На расписани конкурс пријавио се др Танасије Маринковић, ванредни професор Правног факултета Универзитета у Београду, као једини кандидат.

1. Основни биографски подаци

Танасије Маринковић рођен је у Београду 27. јуна 1976. године. Основну и средњу школу (Ђуро Ђаковић и Прву београдску гимназију) завршио је у Београду са одличним успехом. Године 1995. уписао је Правни факултет Универзитета у Београду на коме је и дипломирао 1999. године с просечном оценом 9,96. Магистарске студије - смер Уставно право и политичке институције – започео је 1999. године на Правном факултету Универзитета у Београду. У оквиру тих студија положио је испит из Методологије правних и друштвених наука и израдио семинарски рад под насловом: „Право федералних јединица на сецесију – случај Квебека“. Као стипендиста Владе Републике Француске, у академској 2002/2003. години, уписао је последипломске студије на Универзитету Париз I (*Panthéon-Sorbonne*). На истом универзитету је 10. септембра 2003. године успешно одбранио магистарску тезу под насловом: *Système de sélection des juges en tant que garantie de l'indépendance de la justice* и тиме стекао академски назив магистра правних наука. Марта 2006. године пријављује на Правном факултету Универзитета у Београду тему докторске дисертације, под насловом: „Устав као конвенција - Еволуција Пете француске републике“, коју 13. фебруара 2009. године брани са одликом пред Комисијом у

саставу: академик Војислав Становчић, проф. др Ратко Марковић, проф. др Јасминка Хасанбеговић и проф. др Оливера Вучић.

Поред формалних последипломских студија, усмерених на стицање звања магистра правних наука, усавршавао се и на другим угледним европским високошколским установама, из области упоредног уставног права и међународног права људских права: на Институту за федерализам Универзитета у Фрибуру, Швајцарска (2000), Међународном институту за људска права у Стразбуру, Француска (2001), Централноевропском универзитету у Будимпешти, Мађарска (2002), Центру за међународне студије и истраживања Факултета политичких наука у Паризу, Француска (2005), Универзитету у Оксфорду, Велика Британија (2007/2008) и Католичком институту за високе студије у Ла Рошу на Јону, Француска (2013).

Од страних језика говори енглески и француски језик, и пише на њима, а служи се италијанским и немачким језиком.

2. Активности на Правном факултету Универзитета у Београду

Од 2000. године запослен је, као асистент-приправник, а од 2004. као асистент, на Правном факултету Универзитета у Београду на којем је изводио вежбе из предмета Уставно право. Године 2008. реизабран је у звање асистента, а 2009. биран је у звање доцента за предмет Уставно право. Године 2014. бира се у звање ванредног професора за предмет Уставно право.

Од избора у звање доцента, сваке године редовно држи предавања, вежбе и испите из Уставног права на првој години основних студија. Из истог предмета, као и предмета Људска права био је ангажован и на мастер и докторским студијама, смер Уставно право. На Мастеру европских интеграција сваке године, на енглеском језику, редовно држи предавања и испите из предмета: *Introduction in the Legal System of the European Union*, *Judicial System of the European Union* и *European Human Rights Law*. На мастер студијама је држао наставу и испите и из предмета Изборно право. Од академске 2018/2019. године држи предавања и испите из предмета Политички систем на трећој години основних студија. Осим студената Правног факултета Универзитета у Београду наставу је држао и студентима Универзитета у Бордоу и студентима Универзитета Лумса у Палерму.

До избора у звање ванредног професора био је ментор за израду седам мастер радова из предмета Изборно право и четири мастер рада на Мастеру европских интеграција, а био је и у одбранама четири мастер рада као други члан комисије. Такође је био члан Комисије за одбрану пројекта докторске дисертације.

Од избора у звање ванредног професора био је члан у два комисијама за одбрану докторске дисертације 2016. године: мр Јелене Сурчулије Милојевић, „Дозвољеност ограничења слободе изражавања у складу са европским инструментима и медијским законодавством Републике Србије“; и Александре Т. Поповић, „Сметње за заснивање радног односа – легитимни циљеви и ограничења“. Такође је ментор при изради једне докторске дисертације на Правном факултету Универзитета у Београду: Стефана Душанића, „Политичко изражавање као категорија слободе говора“. Поред ангажовања на матичном факултету, био је и члан комисија за одбрану доктората на Факултету правних и политичких наука Универзитета у Бордоу.

Председавао је комисијом за одбрану доктората Луиђија Гатија, *Idéologie et déconstruction de l'Etat. La Yougoslavie communiste : 1941-1991*, 1. децембра 2017. године. Такође, био је извештач у комисији за одбрану доктората Сандре Гајић, *Le jeu des négociations entre l'Union européenne et la Serbie : les critères politiques (2000-2018)*, 19. децембра 2018. године. Поред наведеног, био је члан 16 комисија за одбрану завршног рада на мастер студијама Правног факултета Универзитета у Београду: у осам комисија као ментор и у преосталих осам као други члан комисије. Тренутно је ментор за израду једне докторске дисертације, ментор за израду два мастер рада, и привремени ментор за израду једне докторске дисертације.

Током рада на Правном факултету учествовао је у увођењу и развијању клиничког правничког образовања. У том погледу, похађао је више семинара у Подгорици, Нишу, Русеу (Бугарска) и Београду, а по успостављању прве Правне клинике на Правном факултету у Београду и сâм је одржао више предавања. Био је координатор Клинике за питања дискриминације (у сарадњи са проф. др Иваном Крстић) и предавао на њој, од њеног оснивања 2009. године.

Током 2006, 2007. и 2009. године припремао је студенате Клуба Слободан Јовановић Правног факултета Универзитета у Београду за *moot court* такмичење из европског права људских права, што је за свој учинак имало освајање првог места на националном (2006) и другог места на регионалном такмичењу (2007. и 2009. године).

У уређивачкој редакцији часописа за правне и друштвене науке „Анали Правног факултета у Београду“ обављао је функцију секретара, а потом и њеног члана, од 2004. до 2013. године. Од 2006/2007 до 2011/2012. године био је члан у два мандата како Библиотечког одбора тако и Комисије за контролу квалитета наставе. У периоду од 2004. до 2006. године обављао је дужност секретара Катедре за јавно право.

Учествовао је у дугогодишњем факултетском пројекту „Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ“, а од 2011. до 2014. године је ангажован и на пројекту „Конституционализам и владавина права у изградњи националне државе – случај Србије“, који је такође финансирао Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије. Сарадник је на пројектима Правног факултета Универзитета у Београду „Идентитетски преображај Србије“ од 2015. године и на пројекту Правног факултета Универзитета у Београду и Факултета политичких наука Универзитета у Београду „Демократска консолидација Србије – правни и политички аспекти“ од 2014. године. Од 2005. до 2008. године био је члан факултетског пројекта *Tempus Pogestei* у оквиру којег је као коаутор сачинио силабус за курс *European Union Constitutional Law*.

3. Ванфакултетске предавачке активности

Поред рада на Правном факултету обављао је и низ других предавачких активности: инструктор Цесидових посматрача (на савезним председничким изборима 2000. године); предавач на семинарима о људским правима, у организацији невладине организације Грађанске иницијативе (2000 – 2002); предавач и водитељ курса „Упоредни уставни системи“ на Алтернативној академској образованој мрежи (2001 – 2002); предавач на семинарима о људским и женским правима, у организацији невладине организације Форум за етничке односе (2005); предавач и испитивач на курсу „Уставни систем Србије“,

за архиваре Архива Србије (2005, 2006. и 2007). Редовно је држао предавања из „Устава и уставног система“ у Београдској отвореној школи (2009-2013).

Као локални експерт Савета Европе, од 2014. године одржао је више предавања судијама и стручним сарадницима основних, виших и апелационих судова, као и Управног и Врховног касационог суда у Србији из области примене Европске конвенције за заштиту људских права, са посебним освртом на праксу Уставног суда Републике Србије: Право на приватни и породични живот – грађанскоправни и управноправни аспекти, Право на правично суђење, Право на приватни и породични живот - кривичноправни аспекти. Такође је од 2014. године одржао више предавања у организацији Правосудне академије о праву на суђење у разумном року, делотворном правном средству у домаћем законодавству и пракси, као и о забрани дискриминације.

Као експерт међународне владине организације Регионална школа за јавну управу (*Regional School of Public Administration*) организовао је и држао предавања у Савету Европе, у Стразбуру, судијама управних судова држава Западног Балкана из области примене Конвенције за заштиту људских права и основних слобода у управним споровима (априла и септембра 2017. године).

На позив Института Европа Универзитета у Сарланду држао је предавања на летњој школи из области политичких права у пракси Европског суда за људска права, у Сарбрикену јула 2016. и Драчу септембра 2017. године.

Као локални експерт ОЕБС, од 2018. године држи обуке за припаднике Министарства унутрашњих послова из области забране дискриминације.

4. Друге стручне активности

На позив Уставног суда Републике Србије учествовао је у пет јавних расправа, и то поводом испитивања уставности: Закона о локалним изборима (2. фебруар 2010), Закона о црквама и верским заједницама (5. октобар 2010), Предлога за забрану Удружења грађана „Отачествени покрет Образ“ (14. децембар 2011), Статута Аутономне покрајине Војводине (21. мај 2013) и „Првог споразума о принципима који регулишу нормализацију односа“ између Владе Републике Србије и Привремених институција самоуправе у Приштини (24. јун 2014). У прве три расправе поднео је и писано мишљење Уставном суду о спорним уставноправним питањима.

На позив Народне скупштине Републике Србије учествовао је и у јавној расправи о темама од значаја за израду Предлога закона о Народној скупштини и Предлога пословника Народне скупштине (18. и 19. јун 2009).

Од 2019. године члан је Управног одбора пројекта Савета Европе „Јачање ефикасних правних средстава за спречавање систематских кршења људских права у Србији“, као представник Правног факултета Универзитета у Београду.

Од 2000. до 2010. године био је секретар Југословенског удружења за уставно право, а од 2010. године обављао је дужност генералног секретара Српског удружења за уставно право. Од 2015. године председник је Српског удружења за уставно право. У својству секретар, а потом и председника Удружења припремао је рад свих његових органа, спроводи њихове одлуке и организовао стручне и научне скупове. Тако је организовао скупове Удружења: „Место међународног права у уставном систему Републике Србије“ (27. новембар 2009. године, на Правном факултету Универзитета у Београду); „Унапређивање законодавног поступка у Републици Србији“ (у коорганизацији

са фондацијом Конрад Аденауер, 7. октобар 2011. године, на Правном факултету Универзитета у Београду), у оквиру којег је био уредник друге сесије „Утицај међународног права на законодавство у Србији“; *Main Developments in Constitutionalism and Constitutional Law between 1981 and 2011* (Округли сто Међународног удружења за уставно право који је организован у сарадњи са Уставним судом Републике Србије, 4. и 5. мај 2014. године, у Дому Народне скупштине Републике Србије); „Улога и значај уставног суда у очувању владавине права“ (у коорганизацији са Уставним судом Републике Србије и Правним факултетом Универзитета у Београду, 26. јун 2013. године, на Правном факултету Универзитета у Београду).

У периоду од јануара 2012. до фебруара 2013. године био је уредник Правне библиотеке Службеног гласника. Поред редовних уредничких активности посебно је радио на развоју едиције Устав и уставни концепти Службеног гласника, у оквиру које је за време његовог уредништва изашло пет наслова.

Био је ангажован и на писању нацрта одређених нормативних аката: Закона о приступу информацијама од јавног значаја (Центар за унапређивање правних студија, 2002), као и Плана за политичко решење ситуације на Косову и Метохији (Влада Републике Србије, април 2004). Као секретар, учествовао је и на пројекатима: Предлози за нове уставе Србије и СР Југославије (Београдски центар за људска права, 2000 – 2001) и Парламентарна контрола Владе (Центар за либерално-демократске студије, 2001 – 2002).

Од 2006. до 2009. године био је члан Управног одбора Института за упоредно право у Београду.

Оснивач је и члан Српског удружења за правну и социјалну филозофију (2010).

5. Учесће на научним и стручним скуповим

5.1. Пре избора у звање доцента

Учествовао је на више међународних конференција. У организацији Пакта за стабилност југоисточне Европе и Немачке фондације за међународну правну сарадњу (*Deutsche stiftung für internationale rechtliche zusammenarbeit*) – конференција: „Допринос држава средње и источне Европе модерном европском уставном праву“, Будимпешта, фебруар 2001. године. На међународној конференцији о федерализму „Федерализам у свету промена – учење једних од других“, Санкт Гален, Швајцарска, август 2002. године, представио коауторски рад на тему: *Federalism and State-Making in Multicultural Societies*. У организацији Централноевропског универзитета, Колегијум Будимпешта (*Collegium Budapest*) и Научног центра (*Wissenschaftszentrum*) из Берлина одржана је конференција „Преиспитивање држављанства у Европи“, Будимпешта, октобар 2003. године, на којој је имао излагање: *Equality vs. Diversity – Constitutional Challenges in the post-Milosevic Serbia*. На Светском конгресу Међународног удружења за уставно право, Атина, Грчка, јун 2007. године, представио је рад под насловом: *Constitutional Conventions between the Law and Politics – The Case of the Fifth French Republic*.

Од 2006. до 2009. године био је ангажован на међународном пројекту „Успон модерног конституционализма од 1776. до 1849. године“, у организацији Универзитета Касел у Немачкој.

Септембра 2007. године, у оквиру *Alpbach Summer School on European Integration*, организоване на Правном факултету у Београду, одржао је предавање на тему: *Human Rights in the European Union*.

5.2. Од избора у звање доцента

La Serbie aujourd'hui : enjeux politique et européen, међународна конференција у организацији Факултета за правне и политичке науке Универзитета Монтескје Бордо IV, одржана 29. новембра 2013. године на Факултету за правне и политичке науке Универзитета Монтескје Бордо IV. Имао је излагање на тему: *Janus - les deux faces de la Cour constitutionnelle serbe*.

Constitutional Review and Democracy, међународна конференција у организацији Правног факултета Универзитета у Београду, одржана 23. и 24. новембра 2013. године на Правном факултету Универзитета у Београду. Имао је излагање на тему: *Authority of European Human Rights Law – Lessons for Constitutional Law*.

Улога и значај уставног суда у очувању владавине права, округли сто у организацији Уставног суда Србије, Правног факултета Универзитета у Београду и Српског удружења за уставно право, одржан 26. јуна 2013. године на Правном факултету Универзитета у Београду. Рад изложен на том округлом столу, под насловом „Дејство одлука уставних судова“, објављен је у зборнику са округлог стола: др Б. М. Ненадић (прир.), *Улога и значај уставног суда у очувању владавине права*, Уставни суд Републике Србије, Београд 2013.

European Constitutionalism – Historical and Contemporary Perspectives, конференција организована у оквиру Интеруниверзитетског центра у Дубровнику, од 15. до 19. априла 2013. године. Имао је излагање на тему: *Europeanization of Constitutional Standards of Freedom of Association Restrictions*.

Impact of the European Convention on Human Rights and the Case-Law on Democratic Changes and Developments in Eastern Europe, конференција одржана 18. фебруара 2013. године у Стразбуру у организацији Европског суда за људска права. Имао је излагање на тему: *The emergence of the human rights protection in Serbia under the European Convention on Human Rights: The experience of the first ten years*.

Main Developments in Constitutionalism and Constitutional Law between 1981 and 2011, Округли сто Међународног удружења за уставно право који је организовало Српско удружење за уставно право у сарадњи са Уставним судом Републике Србије, одржан 4. и 5. маја 2012. године, у Београду. Коауторски чланак са Цирилом Рибичичем и Босом Ненадић насловљен *Multilevel System of Human Rights Protection in Europe – A View from Central and Eastern Europe*, објављен је у зборнику са Округлог стола: L. R. Basta Fleiner & T. Marinković (eds.), *Key Developments in Constitutionalism and Constitutional Law*, Eleven International Publishing, Utrecht 2014.

Courts, Interpretation, the Rule of Law, међународна конференција коју је организовало Српско удружење за правну и социјалну филозофију на Правном факултету Универзитета у Београду 19. октобра 2012. године. Рад изложен на тој конференцији, под насловом *Politics of Constitutional Courts in Democratizing Regimes*, објављен је у зборнику са конференције: M. Jovanović, K. Einar Himma (eds.), *Courts, Interpretation, the Rule of Law*, Eleven International Publishing, Utrecht 2014.

Медији и људска права, међународна конференција у организацији Правног факултета Универзитета у Нишу, одржана 18. маја 2012. године на Правном факултету Универзитета у Нишу. Рад изложен на тој конференцији, насловљен „Забрана говора мржње у пракси Европског суда за људска права“, објављен је у зборнику са конференције: *Медији и људска права*, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, Ниш 2012.

Les discriminations religieuses : Analyse administrative et juridictionnelle des différends en France et dans le monde germanique et européen, међународна конференција одржана 25. септембра 2009. године на Универзитету у Стразбуру. Рад изложен на тој конференцији, насловљен *Le traitement juridictionnel des discriminations religieuses en Serbie*, објављен је у зборнику са конференције: Elisabeth Lambert Abdelgawad, Thierry Rambaud (sld.), *Analyse comparée des discriminations religieuses en Europe*, Société de législation comparée, Paris 2011.

5.3. Од избора у звање ванредног професора

Јавно слушање професора права о „Радном тексту амандмана на Устав Републике Србије“, Друштво судија Србије и Удружење јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца, 20. фебруар 2018. године. Рад изложен на тој конференцији насловљен „Право у границама политике – укидају ли амандмани на Устав слободно судијско уверење?“, објављен је у зборнику са конференције: *Сведочанство припреме за промену Устава од 2006. године и струка*, Друштво судија Србије, Београд 2018.

Правни поредак Независне Државе Хрватске, Правни факултет Универзитета у Београду, 30. март 2017. године. Рад изложен на тој конференцији, насловљен „'Такозвана' Независна Држава Хрватска“, објављен је у зборнику са конференције: Борис Беговић и Зоран С. Мирковић (ур.), *Правни поредак Независне Државе Хрватске*, Универзитет у Београду - Правни факултет, Београд 2017.

Номотехника и правничко расуђивање, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 10. новембар 2016. године. Рад изложен на том скупу насловљен „Појам закона у пракси Европског суда за људска права“, објављен је зборнику: Радмила Васић (ур.), *Номотехника и правничко расуђивање*, Програм Уједињених нација за развој Србије и Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2018.

Jurisprudence in Central and Eastern Europe : Work in Progress 2016, CEENJ, Mykolas Romeris University, Vilnius, септембар 2016. године. Објављени рад: “Barak’s Purposive Interpretation in Law as a Pattern of Constitutional Interpretative Fidelity”, *Baltic Journal of Law and Politics*, vol. 9/2016.

Fundamental Rights – Justification and Interpretation, Правни факултет Универзитета у Београду, 24. и 25. октобар 2014. године. Рад изложен на тој конференцији, насловљен „What Freedom for the Enemies of Freedom? - Trends in Banning of Political Organizations“, објављен је у зборнику са конференције: Kenneth Einar Himma and Bojan Spaic (eds.), *Fundamental Rights: Justification and Interpretation*, Eleven International Publishing, Utrecht, 2016.

European Crisis and Social Movements – Concepts of Democracy, Interuniversity Centre, Dubrovnik, конференција организована у оквиру Интеруниверзитетског центра у Дубровнику, април 2015. године. Рад изложен на тој конференцији, насловљен „Religion in Public Spaces – Controversies in the

European Court of Human Right's Case-Law“, објављен је у зборнику са конференције: *European Democracy in Crisis – Politics under Challenge and Social Movements*, Eleven International Publishing, Den Haag, 2017.

Јавна расправа о Првом бриселском споразуму, Уставни суд Републике Србије, Београд, 24. јун 2014. године. Рад „Anatomija jedne odluke – politikološki pogled na Zaključak Ustavnog suda o ustavnosti Briselskog sporazuma“, објављен је у тематском броју *Hereticus*, Vol. XIV, No. 1-2, 2016.

6. Списак радова до избора у звање ванредног професора

6.1. Списак радова до избора у звање асистента

I Мањи монографски радови:

1. *Izborni sistemi država Evropske unije*, Centar za slobodne izbore i demokratiju, Beograd 2002, str. 43.
2. *Système de sélection des juges en tant que garantie de l'indépendance de la justice*, pp. 99 (необјављена магистарска теза, одбрањена 10. септембра 2003. године на Универзитету Париз I).

II Чланци:

1. „Скидање имунитета савезних посланика“, *Парламентарна контрола Владе - на примеру деловања Савезне скупштине*, 4. извештај, Центар за либерално-демократске студије, Београд 2002, стр. 21–29.
2. „Право федералних јединица на сепесију – случај Квебека“, *Анали Правног факултета у Београду*, јун 2002.
3. „Constitution Making and Nation Building“ (у коауторству са Nazli Aziz, Cristophe Bouba и Assefa Fiseha), *International Conference on Federalism*, St. Gallen 2002, pp. 118-137.
4. „Интерпретативне одлуке уставних судова“, *Уставни суд Србије – у сусрет новом уставу*, Београд 2004, стр. 243-265.
5. „Уставна јемства судијске независности – приказ решења уставних нацрта“, *У сусрет новом Уставу Србије*, Београд 2004, стр. 119-124.

6.2. Списак радова од избора у звање асистента

I Радови монографског карактера:

1. *Појмовник либералне демократије*, Службени гласник, Центар за либерално-демократске студије, Београд, 2008 (коауторски рад с Бошком Мијатовићем и Илијом Вујачићем – део који је написао износи око 2/5 текста), стр. 217. Обрадио је следећа 72 појма (од укупно 248 појмова): Амандман, Апсолутна људска права, Бикамерализам, Бирачко право, Ванредно стање, Влада, Двокружни већински изборни систем, Деволуција власти, Држава, Држављанство, Закон, Законодавна власт,

Избори, Изборни систем, Извршна власт, Једнокружни већински изборни систем, Кворум, Локална самоуправа, Људска права, Мандат, Мањинска права, Међународно право, Мешовити систем власти, Монархија, Национална сувереност, Обичај, Опозиција, Парламент, Парламентарни систем власти, Посланички имунитет, Посланички инкомпатибилитет, Пословник, Правичност, Правна држава, Правна једнакост, Правна норма, Правна сигурност, Правни натурализам, Правни позитивизам, Право, Право на имовину, Право на интегритет, Право на породични живот, Право на правично суђење, Право на приватност, Право на живот, Право на физичку слободу, Председнички систем власти, Регионална држава, Релативна људска права, Република, Референдум, Слобода изражавања, Слобода кретања, Слобода мисли, савести и вероисповести, Слобода окупљања, Слобода удруживања, Сувереност, Судијска независност, Судска власт, Тумачење права, Уговор, Унитарна држава, Управно судство, Уредба, Устав, Уставно судство, Уставотворна власт, Федерализам, Федерална држава, Хијерахија правних норми и Шеф државе.

2. *Устав као конвенција - еволуција Пете француске републике*, стр. 444. (необјављена докторска дисертација, одбрањена 13. фебруара 2009. године на Правном факултету у Универзитета у Београду).

II Чланци:

1. „Како обезбедити судијску независност у новом Уставу Србије“, Зборник радова са саветовања Правног факултета у Нишу, Ниш 2004, стр. 293-309.
2. „Које новине предвиђа Предлог Устава Републике Србије?“, *Српска правна ревија* 2006/5.
3. „Усклађеност права Републике Србије са чланом 9. Европске конвенције о људским правима“, у М. Обрадовић, З. Марковић (ур.), *Европска конвенција о људским правима – практична примена*, Хелсиншки одбор за људска права, Београд 2007, стр. 734-765.
4. „Слобода окупљања и удруживања“, у М. Обрадовић, З. Марковић (ур.), *Европска конвенција о људским правима – практична примена*, Хелсиншки одбор за људска права, Београд 2007, стр. 962-973.
5. „Constitutional Conventions between the Law and – the Case of the Fifth French Republic“, доступно на: : [http://www.enelsyn.gr/en/workshops/workshop7\(en\).htm](http://www.enelsyn.gr/en/workshops/workshop7(en).htm)

III Прикази:

1. „Приказ књиге Зорана Р. Томића *Уставно и сродно*“, *Анали Правног факултета у Београду*, 2006/1, стр. 205–214.
2. „Приказ књиге Драгољуба М. Поповића *Увод у упоредно право*“, *Анали Правног факултета у Београду*, 2, 2008, стр. 367-372.

6.3. Списак радова од избора у звање доцента

I Научна монографија

Granice slobode političkog udruživanja – uporednoteorijska studija, Dosije, Poverenik za zaštitu ravnopravnosti, Pravosudna akademija, Beograd 2014, str. 165.

II Научна књига

Коментар Закона о забрани дискриминације, Повереник за заштиту равноправности, Правосудна академија, Београд 2014, стр. 382 (у опредељеном коауторству с Невеном Петрушић и Иваном Крстић).

III Уређивање тематског зборника међународног значаја

Key Developments in Constitutionalism and Constitutional Law, Eleven International Publishing, Utrecht 2014, pp. 278 (коуредништво с Лидијом Р. Баста Флајнер). Зборник садржи и уводни текст коуредник: L. R. Basta Fleiner & T. Marinković, "Introduction", pp. 1-14.

IV Радови у научном часопису међународног значаја који је верификован посебном одлуком

1. „Прилог за јавну расправу о уставности Закона о црквама и верским заједницама“, *Анали Правног факултета у Београду*, 1/2011, стр. 367-385.
2. „Јемства судијске независности у уставима Кнежевине и Краљевине Србије“, *Анали Правног факултета у Београду*, 2/2010, стр. 134-162.
3. „О уставности општег реизбора судија“, *Анали Правног факултета у Београду*, 1/2009, стр. 283-291

V Радови у тематским зборницима (са рецензијом)

1. „Koliko је militantna 'militantna demokratija'? – Primer zabrane političkih stranaka u uporednom pravu“, у Violeta Beširević (ur.), *Militantna demokratija - nekada i sada*, Pravni fakultet Univerziteta Union i Službeni glasnik, Beograd 2013, str. 123-185.
2. „Правна природа европског права људских права“, у Радмила Васић, Ивана Крстић (ур.), *Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2013, стр. 88-96.
3. „Политика у границама Устава – О начелима представничке демократије у јуриспруденцији Уставног суда Србије“, *Устав Републике Србије – Пет година после (2006-2011)*, Зборник радова Правног факултета у

Нишу и Правног факултета у Крагујевцу, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, Ниш 2011, стр. 161-184.

VI Чланци са међународних научних скупова објављени у целини

1. „Multilevel System of Human Rights Protection in Europe – A View from Central and Eastern Europe“, in L. R. Basta Fleiner & T. Marinković (eds.), *Key Developments in Constitutionalism and Constitutional Law*, Eleven International Publishing, Utrecht 2014. (у коауторству с Цирилом Рибичичем и Босом Ненадић).
2. „Le traitement juridictionnel des discriminations religieuses en Serbie“, in Elisabeth Lambert Abdelgawad, Thierry Rambaud (sld.), *Analyse comparée des discriminations religieuses en Europe*, Société de législation comparée, Paris 2011, pp. 155-172.
3. „Politics of Constitutional Courts in Democratizing Regimes“, in Miodrag Jovanović, Kenneth Einar Himma (eds.), *Courts, Interpretation, the Rule of Law*, Eleven International Publishing, Utrecht 2014, pp. 89-107.

VII Чланци са научних скупова националног значаја објављени у целини

1. „Дејство одлука уставних судова“, у Др Боса М. Ненадић (прир.), *Улога и значај уставног суда у очувању владавине права*, Уставни суд Републике Србије, Београд 2013, стр. 290-311.
2. „Забрана говора мржње у пракси Европског суда за људска права“, *Медији и људска права*, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, Ниш 2012, стр. 313-330.

VIII Некатегорисани чланци

1. „Wrestling with Political Extremism – Closure of Associations in the Case-Law of the Serbian Constitutional Court“, *European Review of Public Law / Revue Européenne de Droit Public*, Vol. 24, No. 4, 2012, pp. 1599-1636.
2. „Правна и суштинска једнакост – концептуална разграничења“, у Н. Петрушић (ур.), *Судска грађанскоправна заштита од дискриминације*, Повереник за заштиту равноправности и Правосудна академија, Београд 2012, стр. 38-44.
3. „Домаће антидискриминационо законодавство“, у Н. Петрушић (ур.), *Судска грађанскоправна заштита од дискриминације*, Повереник за заштиту равноправности и Правосудна академија, Београд 2012, стр. 112-131.
4. „Fighting Political Corruption in the Serbian Constitutional System“, *Corruzione Contro Costituzione*, 1/2 2012 Percorsi Costituzionali, Cedam, pp. 123-142.

5. „Serbia in ‘a Europe of Rights’: The Effects of the Constitutional Dialogue between the Serbian and European Judges“, 2012/1 European Review of Public Law / Revue Européenne de Droit Public, vol.24, pp. 401-430 (у коауторству са Виолетом Беширевић).
6. „Contemporary Challenges of Judicial Independence in Serbia“, in Violeta Beširević (ed.), *Public Law in Serbia: Twenty Years After*, Esperia Publications Ltd., London 2012, pp. 119-148.
7. „Strengthening Judicial Independence in the Process of EU Integration“, *Tackling Constitutional Challenges on the Road to the European Union. Perspectives from South-East European Accession Countries*, Association Zenith, Conrad Adenauer Stiftung, pp. 140-157.
8. „Prilog za javnu raspravu o zabrani rada udruženja građana 'Otačastveni pokret Obraz'“, *Hereticus*, Vol. IX, No. 3-4, 2011, str. 133-153.
9. „Evropeizacija ustavnog prava“, *Pravo i društvo – časopis za pravnu i političku kulturu*, 1/2010, str. 59-77.

6.4. Списак радова од избора у звање ванредног професора

I Монографије

1. **Расправа о праву на слободне изборе**, Библиотека Политика и друштво, Досије студио, Београд 2019, стр. 327, ISBN 978-86-6047-301-3 (M42).
2. **Serbia. In International Encyclopaedia of Laws: Constitutional Law**, edited by André Alen and David Haljan. Alphen aan den Rijn, NL: Kluwer Law International 2019. ISBN: 978-90-654-4944-3. pp. 260 (M12).
3. **Коментар Закона о забрани дискриминације**, друго издање, Службени гласник, Београд 2016, стр. 405, ISBN 978-86-519-1325-2^[1] (у опредељеном коауторству с Невеном Петрушић и Иваном Крстић).

II Чланци и поглавља у зборницима

1. „Право у границама политике – укидају ли амандмани на Устав слободно судијско уверење?“, у *Сведочанство припреме за промену Устава од 2006. године и струка*, Друштво судија Србије, Београд 2018, стр. 318-321 (M61).
2. „Појам закона у пракси Европског суда за људска права“, у: Радмила Васић (ур.), *Номотехника и правничко расуђивање*, Програм Уједињених нација за развој Србије и Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2018, стр. 325-346 (M61).
3. „'Такозвана' Независна Држава Хрватска“, у Борис Беговић и Зоран С. Мирковић (ур.), *Правни поредак Независне Државе Хрватске*, Универзитет у Београду - Правни факултет, Београд 2017, стр. 75-106 (M61).

4. **„Protection of Property under Article 1^[SEP] of Protocol No. 1 to the European Convention^[SEP] on Human Rights“**, in Violeta Beširević (ed.), *Study on the Case-Law of the European Court of Human Rights Applicable in Administrative Disputes*, ReSPA – Regional School of Public Administration, Danilovgrad 2017, pp. 129-162 (M14).
5. **„Sloboda misli, savesti i veroispovesti“**, u Dragoljub Popović, Tanasije Marinković, Mijodrag Radojević (ur.), *Komentar Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda*, Službeni glasnik, Beograd 2017, str. 214-244 (M44).
6. **„Sloboda izražavanja“**, u Dragoljub Popović, Tanasije Marinković, Mijodrag Radojević (ur.), *Komentar Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda*, Službeni glasnik, Beograd 2017, str. 245-297 (M44).
7. **„Sloboda okupljanja“**, u Dragoljub Popović, Tanasije Marinković, Mijodrag Radojević (ur.), *Komentar Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda*, Službeni glasnik, Beograd 2017, str. 298-311 (M44).
8. **„Zabrana zloupotrebe prava“**, u Dragoljub Popović, Tanasije Marinković, Mijodrag Radojević (ur.), *Komentar Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda*, Službeni glasnik, Beograd 2017, str. 395-401 (M44).
9. **„Religion in Public Spaces – Controversies in the European Court of Human Right’s Case-Law“**, in Hauke Brunkhorst, Dragica Vujadinović & Tanasije Marinković (eds.), *European Democracy in Crisis – Politics under Challenge and Social Movements*, Eleven International Publishing, Den Haag, 2017, pp. 75-91 (M13).
10. **„A Case for the Introduction of Numerical Fiscal Rules in the Serbian Constitution“**, *Economic Annals*, Vol. LXII, No. 212, January-March 2017, pp. 7-41 (у коауторству с Борисом Беговићем и Марком Пауновићем; M24).
11. **„The Emergence of the Human Rights Protection in Serbia under the European Convention on Human Rights: The Experience of the First Ten Years“** (у коауторству с Драгољубом Поповићем), in Iulia Motoc, Ineta Ziemele (eds.), *The Impact of the ECHR on Democratic Change in Central and Eastern Europe - Judicial Perspectives*, Cambridge University Press, 2016, pp. 373-400 (M13).
12. **„What Freedom for the Enemies of Freedom? - Trends in Banning of Political Organizations“**, in Kenneth Einar Himma and Bojan Spaic (eds.), *Fundamental Rights: Justification and Interpretation*, Eleven International Publishing, Utrecht, 2016 (M13).
13. **„Barak’s Purposive Interpretation in Law as a Pattern of Constitutional Interpretative Fidelity“**, *Baltic Journal of Law and Politics*, vol. 9/2016, pp. 84-100 (M31).

14. „**Authority of European Human Rights Law – Lessons for Constitutional Law**“, in Miodrag A. Jovanović (ed.), *Constitutional Review and Democracy*, Eleven International Publishing, Utrecht, 2015, pp. 109-126 (M13).

15. „**Anatomija jedne odluke – politikološki pogled na Zaključak Ustavnog suda o ustavnosti Briselskog sporazuma**“, *Hereticus*, Vol. XIV, No. 1-2, 2016, str. 100-126 (M61).

16. „**Очување ауторитета и непристрасности судства као основ ограничења слободе изражавања**“, у Ивана Крстић (прир.) *Стандарди Европског суда за људска права и спорна правна питања у националној судској пракси*, број 1-2, Савет Европе, Београд 2015, 39-59 (M44).

17. „**Janus - les deux faces de la Cour constitutionnelle serbe**“, in Philippe Claret (sld.), *La Serbie aujourd'hui : enjeux politique et européen*, Institut Universitaire Varenne, numéro spécial, 2015 (M31).

18. „**Europeanization of Constitutional Standards of Freedom of Association Restrictions**“ in Alexandre Dupeyrix, Gerard Raulet (eds.), *European Constitutionalism - Historical and Contemporary Perspectives*, Peter Lang, Bruxelles, Berlin, Francfort, New York 2014, pp. 75-91 (M31).

III Уредништва

1. *European Democracy in Crisis – Politics under Challenge and Social Movements*, Eleven International Publishing, Den Haag 2017, p. 187 (коуредништво с Хаукеом Брункхорстом и Драгицом Вујадиновић). Зборник садржи и уводни текст коуредника: Н. Brunkhorst, D. Vujadinović & T. Marinković, “Introduction”, pp. 1-6 (M17).

2. *Komentar Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda*, Službeni glasnik, Beograd 2017, str. 776 (коуредништво с Драголјубом Поповићем и Мижодрагом Радјевићем; M48).

3. *Aron Barak – sudija i teoretičar prava*, Srpsko udruženje za pravnu i socijalnu filozofiju, Dosije Studio, Beograd 2016, str. 158 (коуредништво с Будимиром Кошутићем, Јасминком Хасанбеговић, Маријом Караникић Мирић, Бојаном Спаићем, Нином Кршљанин, Милошем Вукотићем и Вањом Еро; M48)

IV Некатегорисани рад

„**Оливије Бо – теоретичар суверености**“, у Оливије Бо, *Држава и њена власт* (превео Марко Божић), Правни факултет Универзитета у Београду и Службени гласник, Београд 2016, стр. XIII-XXII (у коауторству с Марком Божићем).

Укупан број бодова др Танасија Маринковића је 92,5.

7. Приказ радова од избора у звање ванредног професора

1. *Расправа о праву на слободне изборе*, Библиотека Политика и друштво, Досије студио, Београд 2019, стр. 327, ISBN 978-86-6047-301-3 (M42).

Расправа о праву на слободне изборе је монографија која на свеобухватан начин разматра све аспекте изборног права, као гране права, из угла слободе избора као крајњег теста легитимности носилаца представничких функција. Полазна претпоставка *Расправе* је да се у уставноправној и политиколошкој литератури појам слободних избора најчешће сужава на право бирача да одлуче хоће ли изаћи на изборе и на тајност њиховог гласа, док је њен обим заправо много шири јер обухвата слободно формирање воље бирача, слободно изражавање њихове воље и одговарајући институционални-процедурални оквир за заштиту ових слобода. Аутор наглашава да је овако свеобухватан приступ слободи избора и изборном праву неопходан услед све чешће, а уз то и парадоксалне појаве да избори воде пропадању демократије, односно да „смрт демократије започиње у гласачкој кутији“. Уз то се појашњава да до такве компромитације избора не долази грубим додавањем или одузимањем гласачких листића или гласова при њиховом пребројавању, већ далеко вештијом и неосетнијом стратешком манипулацијом читавим изборним процесом.

Монографија се састоји од четири дела насловљених: „Увод“, „Појам и субјекти слободних избора“, „Изборни процес“ и „Закључак“. Она садржи и списак коришћене литературе на српском, енглеском, француском и италијанском језику, као и списак цитираних пресуда Европског суда за људска права и одлука Уставног суда Републике Србије. Монографија се завршава Белешком о писцу. Рецензенти монографије су: проф. др Ратко Марковић, проф. др Драгољуб М. Поповић, проф. др Маријана Пајванчић и проф. др Зоран Р. Томић.

Уводни део монографије је рашчлањен на три главе. Прва глава „Чему расправа о праву на слободне изборе“ проблемског је карактера и указује на савремене изазове остварења слободе избора. Аутор истиче да само компетитивни избори могу бити основ легитимитета политичких власти, а да је њихов предуслов постојање непристрасне и стручне судске власти. Другим речима, владавина права је претпоставка постојања владавине народа. Друга глава „Појам изборног права“ наставља да уводи читаоца у тематику слободних избора разликујући изборно право као грану јавног права, субјективно јавно право и научну дисциплину. Ова глава сведочи о сложености изборног права у смислу његове повезаности са другим гранама права, нарочито уставним и управним правом, а потом и међународним и казним правом. Вишестраност је обележје изборног права и као субјективног јавног право. Иако је уобичајено да се оно одређује као право активног статуса, аутор указује да за његово пуно остварење власт не сме вршити притисак на бираче, дакле, да изборно право припада и групи права негативног статуса. Штавише, да би био свестан својих избора бирач мора бити обавештен о програмима и активностима кандидата на изборима, што изборно право, према мишљењу аутора, сврстава у категорију права позитивног статуса, будући да власт мора предузети неопходне мере да се кроз правила о медијском представљању подносилаца изборних листа и финансирању изборне кампање постигне што већа једнакост учесника изборне утакмице. Коначно, скреће се пажња на то да је изборно право сложено и као научна дисциплина, јер захтева подједнако професионална знања правника, политиколога, социолога, социјалног психолога, статистичара и математичара.

Уводни део се завршава главом о „Изворима изборног права“, у којој се разматрају значај и квалитет извора изборног права и систем извора изборног права. Аутор указује на то да су због свог значаја за демократију избори предмет честих кршења и злоупотреба, те да се нека од изборних правила сматрају најманипулативнијим средствима политике. Произлази да ако жели да буде верна својој суштини и сврси, представничка демократија мора да уреди правила свог изборног права тако да искључи или макар сведе на минимум могућности злоупотребе изборног процеса и отуђења власти од грађана. Када је реч о систему извора изборног права анализирају се садржина и значај устава, релевантних међународних уговора и одговарајућих закона.

Део други монографије се састоји од две главе „Појма слободних избора“ и „Субјеката изборног процеса“. Појам слободних избора се сагледава кроз еволуцију изборног права и његова савремена начела. Најпре се указује на постанак идеје избора за шта су од одлучујућег значаја били ступање народа на историјско-политичку сцену и изум представништва. Аутор истиче значај грађанских револуција, поготово америчке и француске, за признавање и ширење суверености народа, а њихово идејно порекло налази у теоријама друштвеног уговора. У том погледу, посебно се разматрају учења Томаса Хобса, Џона Лока и Жан-Жака Русоа. Представништво се сматра једним од најзначајнијих изума модерног доба у области правних и политичких институција, али је његов постанак недовољно изучен. Аутор указује на то да се на прелазу у четрнаести век, у неколико западноевропских друштава, пре свега у Шпанији, Француској и Енглеској, јављају, готово истовремено, представничке институције и да оне вероватно воде порекло од Католичке црква чији су верски редови имали дугу традицију примене изборних процедура. Пошто су објашњене претпоставке за појаву изборног права, излаже се његова еволуција. Она је рапчклањена на три периода: цензитарни режим, током којег је бирачко право било ограничено различитим правним препрекама; ширење бирачког права мушкараца, уз увођење неједнакости и посредности; и признавање бирачког права женама, као и ублажавање старосног цензуса. „Појам слободних избора“ се заокружује разматрањима савремених обележја изборног права: општости, једнакости и непосредности избора, и посебно слободе избора. Методолошки посматрано, сва ова питања су обрађена тако да се најпре излаже њихов теоријско-компаративни образац, често уз тражење одговора у пракси Европског суда за људска права, а потом и њихово уређење у Србији, с погледом на одговарајућу праксу Уставног суда Републике Србије. Када је реч о слободи избора, аутор разликује њено традиционално и савремено схватање, и у оквиру овог потоњег уочава и појашњава слободно формирање воље бирача, слободно изражавање њихове воље и одговарајући институционални-процедурални оквир за заштиту ових слобода. Са становишта савремених изазова слободе избора, аутор наглашава и потребу целовитијег сагледавања начела једнакости избора. Оно се не би задржало на правилима „један човек – један глас“, једнакости представљања и уздржавању од церимандеринга, већ би обухватило и „једнакост шанси“ и „једнакост резултата“.

Глава друга дела другог анализира субјекте слободних избора. Они су разврстани на учеснике избора, посреднике у изборима, организаторе избора и контролоре избора. Аутор указује на то да је за остваривање права на слободне изборе нарочито важно поступање медија, као посредника у изборном процесу, изборне администрације, као организатора избора, и судова, као заштитника

изборних права и у том смислу контролора избора. Под учесницима избора аутор подразумева бираче, кандидате и политичке странке. Појам бирача се одређује с обзиром на услове за уживање активног бирачког права у развијеним европским демократијама и начин његовог остварења - упис у бирачки списак. Појам кандидата се одређује с обзиром на услове за уживање пасивног бирачког права и услове неизборности у развијеним европским демократијама. Када је реч о политичким странкама аутор одређује њихов појам и указује на њихову улогу у изборном процесу како према бирачима тако и према кандидатима. Аутор испитује и положај политичких странака у Републици Србији указујући на њихов уставни статус, законско уређење њиховог оснивања и престанка и одговарајуће одлуке Уставног суда. У оквиру одељка о медијима као посредницима у изборима, наглашава се да је слобода изражавања претпоставка остварења права на слободне изборе. Зато се најпре резимирају аргументи истине, демократије и самоостварења појединаца и група који су се вековима кристалисали у борби за слободу изражавања у политичкој и правној филозофији. Потом се излажу стандарди Европског суда за људска права у погледу слободе изражавања медија и, посебно новинара, да би се на крају размотрила и уставна јемства медијских слобода у Србији, укључујући ту и праксу Уставног суда. Након описа посредника у изборима долази приказ њихових организатора. Аутор под њима подразумева разгранат систем административних органа који је својим радом укључен у готово све фазе изборног процеса од регистрације бирача, преко проглашења кандидата и старања о равноправној медијској заступљености кандидата, до организовања гласања и објављивања њихових резултата. Полазећи од тога да изборна администрација мора бити делотворна, стручна, политички неутрална и јавно одговорна да би омогућила остваривање права на слободне изборе, аутор разматра системе изборне администрације у упоредном праву и њено уређење у Републици Србији. Глава о субјектима изборног процеса се окончава анализом контролора избора, потврђујући једну од теза *Расправе* о значају владавине права за остварење владавине народа. Ипак, аутор примећује да је политичка природа изборног права утицала и на врсту правне заштите коју оно ужива. Ово право се традиционално штити улагањем приговора изборној комисији или одбору парламента надлежном за потврђивање мандата, али има и све више примера у упоредном јавном праву да се судовима додељује надлежност за одлучивање о изборним споровима. Аутор најпре сагледава облике контроле избора у упоредном праву, а потом и у Републици Србији.

Део трећи *Расправе* посвећен је изборном процесу и указивању на питања која се у оквиру сваке од његових фаза постављају у вези са остварењем права на слободне изборе. Свака од шест глава овог дела структурирана је на исти методолошки начин – најпре се даје упоредно-теоријски поглед на дату фазу изборног процеса, а потом се разматра њено уређење у Републици Србији. Прва фаза изборног процеса јесте расписивање избора. Аутор указује на то да се представнички органи морају обнављати у редовним и не превише дугим интервалима, да се представници не би отуђили од грађана, као и да грађани не би „каскали” за друштвеним-политичким догађајима. Међутим, он наглашава и то да ни превише често одржавање избора није пожељно, такође из угла остварења воље грађана јер би прекратка легислатура могла да онемогући успостављање и спровођење политичких програма којима се остварује воља бирачког тела. Друга фаза изборног процеса јесте кандидовање. Аутор разматра ко су овлашћени субјекти кандидовања, који је степен учешћа грађана у

одређивању кандидата, која је садржина права кандидовања, и који су типови кандидатских листа, као и која су правила у вези с њиховим састављањем. Трећа фаза изборног процеса јесте изборна кампања. Она, како аутор указује, мора бити слободна, али та слобода, у складу с природом изборног права, није апсолутна, већ релативна. Отуда се у раду разматрају слобода политичког говора и слобода политичког окупљања, као елементи слободе изборне кампање, а у контексту њених граница обавеза истинитости, потпуности и правовремености информисања, као и транспарентност и уравнотеженост трошкова. Четврта фаза изборног процеса јесте гласање. У глави посвећеној овој фази, аутор анализира појмове слободе гласања и тајности гласања, а у оквиру овог потоњег, правила о гласању на бирачком месту, личном гласању и попуњавању гласачког листића. Пета фаза изборног процеса јесте прерачунавање гласова у мандате. Аутор анализира различите изборне системе: већинске, пропорционалне и мешовите. Од већинских су то једнокружни и двокружни већински изборни систем, а од пропорционалних метод изборног количника, Хагенбах-Бишофов метод, Друпова квота, Д'Онтов метод, измењени Сент-Лагијев метод и Нимајеров метод. Мешовити изборни систем се излаже на примеру његовог функционисања у Италији. Шеста и последња фаза изборног процеса јесте заштита изборног права. У глави посвећеној њој посебно се излажу начелни ставови Европског суда за људска права и указује на то да органи који одлучују о основаној тврдњи везаној за изборне неправилности треба да предузму неопходне кораке у истрази наводних неправилности без постављања претерано строгих процесних препрека притужиоцу. Они су у обавези и да уложе истинске напоре у решавање основаних појединачних притужби у вези са изборним неправилностима, те да их образложе на начин који ће уверити јавност у њихову непристрасност и стручност.

У последњем, четвртм делу Расправе, насловљеним „Право на слободне изборе – шта је то?“, аутор изводи основне закључке своје анализе о појму слободних избора и о томе шта право на слободне изборе подразумева из угла сваке од радњи избора пошто су они расписани.

2. Serbia. In *International Encyclopaedia of Laws: Constitutional Law*. Alphen aan den Rijn, NL: Kluwer Law International 2019. ISBN: 978-90-654-4944-3. pp. 260, (M12).

Ова научна монографија урађена је у складу са упоредно-теоријским стандардима науке уставног права. Објављена је као обимна енциклопедијска одредница о српском уставном праву у оквиру угледне Клуверове Међународне енциклопедија права. Општи уредник Енциклопедије је *Prof. Dr. Franck Hendrickx*, а уредници монографија из уставног права су *Em. Prof. Dr. André ALEN* и *Dr. David Haljan*.

Књига се састоји се од увода и шест тематских делова, а обухвата и детаљан садржај, индекс појмова, обиман списак коришћене литературе, и списак анализираних закона и одлука Уставног суда.

Увод (General Introduction, pp. 17-21) садржи основне податке о правном и политичком систему Србије и указује на најважнија обележја Устава Републике Србије од 2006. године.

Део први монографије пружа преглед српске уставне историје (*An Outline of Serbian Constitutional History*, pp. 23-70). Она је разврстана у два одељка: први, који приказује Кнежевину и Краљевину Србију, и други, који

описује српско искуство унутар Југославије. Први одељак је рапчлањен на четири главе: Предуставни период, Уставна монархија, Парламентарна монархија и Општа разматрања о борби за устав и уставност у Кнежевини и Краљевини Србији. Уставна монархија се додатно дели на Сретењски устав, Турски устав, Преображењски устав и Намеснички устав, а Парламентарна монархија на Радикалско-напредњачки устав, Октоисани устав и Устав од 1903. године. Други одељак се састоји од шест глава: Стварање Југославије и први изазови у њеном организовању; Концепт интегралног југословенства, у оквиру којег су посебно изложени Видовдански и Септембарски устав; Концепт споразумске Југославије; Концепт братства и јединства; Концепт одумирања државе; и, Распад Југославије и обнова српске државности.

У делу другом монографије изложени су важећи извори уставног права Србије (*Sources of Constitutional Law*, pp. 71-91). Они су организовани у четири одељка: Устав, Међународно право као *materia constitutionis*, закони и уредбе извршне власти. Сваки од ових одељака се састоји од две главе које описују обележја датог извора и његово место у хијерархији извора уставног права, изузев одељка о Уставу, који између наведених глава садржи и главу која описује поступак његове промене.

Део трећи монографије посвећен је систему власти у Републици Србији (*Form of Government*, pp. 93-152). Он се састоји од два одељка, једног који описује владавину народа и другог, који излаже обележја владавине права у Републици Србији. Одељак о владавини народа се састоји од четири главе. У првој глави су приказане главне црте полупредставничке демократије у Србији, укључујући и основе изборног права, положај политичких странака и елементе непосредне демократије. Предмет друге главе је Народна скупштина која је сагледана кроз своју структуру, избор и положај народних посланика, своје надлежности и поступак одлучивања. Трећа глава је посвећена председнику Републике. Ова институција је одређена с обзиром на начин како се бира, положај шефа државе и корпус његових надлежности. У четвртој глави је приказана Влада и то на основу свога састава, начина избора и престанка мандата, положаја својих чланова, својих надлежности и поступак одлучивања о њима. Одељак о владавини права такође се састоји од четири главе. У првој глави, о судству, изложени су врсте судова, састав, положај и надлежности Високог савета судства, јемства судијске независности и посебан случај општег реизбора судија у Србији. Дуга глава, о Уставном суду, садржи кратак историјат ове установе, опис јемстава независности његових чланова, његових надлежности и његов поступак одлучивања. Предмет треће главе је јавно тужилаштво. У њој су описана уставна обележја овог органа власти, састав, положај и надлежности Државног већа тужилаца, избор и престанак функције (заменика) јавних тужилаца, као и друга јемства њихове аутономије. У четвртој глави су представљене установе омбудсманског карактера у Србији.

Део четврти монографије има за предмет државно уређење Србије (*The State and Its Subdivisions*, pp. 153-189). Он је рапчлањен на четири одељка. У првом одељку Србија се дефинише као унитарна држава са асиметричном територијалном аутономијом. У другом одељку описана су начела вертикалне организације власти у Србији: покрајинска аутономија и локална самоуправа као институционално јемство децентрализације; вертикална подела власти путем изворних и поверених надлежности; унутрашње самоорганизовање; и, кооперација. Трећи одељак посвећен је аутономним покрајинама. Он је подељен на седам глава. У првој глави се одређује појам аутономних покрајина и то

посредством правила о њиховом успостављању и територији, при чему се прави разлика између положаја Војводине и успостављања нових аутономних покрајина. У другој глави анализиране су надлежности аутономне покрајине, како изворне тако и поверене, а у оквиру изворних надлежности искључива и подељена надлежност, у складу с праксом Уставног суда. У трећој глави описана је финансијска аутономија покрајине, а у четвртој су описани њени правни акти. У петој глави изложени су органи аутономне покрајине, у шестој надзор над њој, а у седмој њена правна заштита. Четврти одељак посвећен је локалној самоуправи. Он је подељен на шест глава у којима су описани: структура локалне самоуправе, број и величина јединица локалне самоуправе, положај јединица локалне самоуправе с обзиром на стандарде Европске повеље о локалној самоуправи, надлежности локалне самоуправе, органи локалне самоуправе и однос између државе, територијалне аутономије и локалне самоуправе.

У делу петом монографије изложени су људска и мањинска права и слободе у Србији (*Human and Minority Rights and Freedoms*, pp. 191-234). Овај део се састоји од два одељка. Први одељак је уводног карактера. У њему су објашњени постанак људских права у Србији и начела на којима се она јемче и штите, а потом је наведено о којим категоријама права је реч. У другом одељку су те категорије права разврстане у осам глава. У првој глави се анализирају начело једнакости, забрана дискриминације и мере афирмативне акције с обзиром на одредбе Устава и Закона о забрани дискриминације. Друга глава се односи на неповредивост људске личности. У њој су представљени уставна јемства и одговарајућа уставносудска пракса у вези са: достојанством и слободним развојем личности, правом на живот, неповредивошћу физичког и психичког интегритета, као и забраном ропства, положајем сличним ропству и принудним радом. Трећа глава је посвећена праву на слободу и безбедност. У њој су изложени уставна јемства и одговарајућа уставносудска пракса у вези са правом на слободу кретања и настањивања, као и *habeas corpus* правима. Четврта глава има за предмет морални интегритет личности. У њој су приказани уставна јемства и одговарајућа уставносудска пракса у вези са: слободом мисли савести и вероисповести, правом на приватност и правом на породични живот. Пета глава је посвећена политичким правима. У њој су описани уставна јемства и одговарајућа уставносудска пракса у вези са слободом изражавања, слободом окупљања и слободом удруживања. У шестој глави су приказана уставна јемства економских, социјалних и културних права. Седма глава се односи на процесна права. У њој су изложени уставна јемства и одговарајућа уставносудска пракса у вези са: правом на правично суђење, посебним правима окривљеног, правном сигурности у казненом праву, и правом на рехабилитацију и накнаду штете. Осма глава има за предмет колективна права. У њој су описани уставна и законска јемства, као и одговарајућа уставносудска пракса у вези с мањинским правима.

Део шести монографије посвећен је посебном положају Косова и Метохије (*Specific Issue : Disputed Territory – Kosovo (and Metohija)*, pp. 235-252). Овај део је рашићлањен на шест одељака. У првом одељку анализира се место Косова и Метохије у политичком и уставном развоју Србије пре двадесетог века, у току двадесетог века и у двадесетпрвом веку. Други одељак садржи поглед на савремени правни положај Косова са уставноправног и међународноправног становишта. Трећи одељак приказује покушаје тражења договора између Србије и Косова са нагласком на „стандарде пре статуса“,

Ахтисаријев план и еволуцију од техничког ка политичком дијалогу. Четврти одељак има за предмет „Први споразум о нормализацији односа између Србије и Косова“. У овом одељку су анализирани садржина и форма споразума, као и његова примена у Републици Србији. Пети одељак носи наслов „Споразум о нормализацији односа између Србије и Косова пред Уставним судом Републике Србије“. У њему су описани предлог покретача поступка и Закључак Уставног суда. Шести одељак има за предмет „Начела о Савезу/Заједници већински српских општина на Косову“. У њему се најпре анализирају садржина и форма споразума, као и циљеви, органи и финансирање Савезе/Заједнице, а потом се изводи закључак о правној природи Савеза/Заједнице.

3. **Коментар Закона о забрани дискриминације**, друго издање, Службени гласник, Београд 2016, стр. 405, ISBN 978-86-519-1325-2^[SEP] (у опредељеном коауторству с Невеном Петрушић и Иваном Крстић).

Прво издање ове књиге узето је у обзир приликом избора у звање ванредног професора, па она у овом извештају неће бити ни приказана ни вреднована.

4. **„Право у границама политике – укидају ли амандмани на Устав слободно судијско уверење?“**, у *Сведочанство припреме за промену Устава од 2006. године и струка*, Друштво судија Србије, Београд 2018, стр. 318-321 (M61).

Основе овог рада биле су изложене на скупу *Јавно слушање професора права о „Радном тексту амандмана на Устав Републике Србије“*, које је организовало Друштво судија Србије и Удружење јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца, 20. фебруара 2018. године. Аутор указује у овом раду да се Европом шири талас популизма и да се он огледа и у критици владавине права као сметње остварењу политичког јединства Народа. Поготово се подела власти и њен саставни део – судијска независност, доживљавају као сувишни и страни. Аутор примећује да тај талас није заобишао ни Европу, и да је нарочито јак у младим демократијама, укључујући ту и Србију. Када је реч о Србији, аутор указује на то да је популистичка реторика била присутна у наступима појединих посланика, чланова валадајуће странке, и високих функционера Министарства правде, на консултацијама које је то министарство организовало поводом измена Устава у области правосуђа. Та реторика је, према мишљењу аутора, кулмиунирала у одредби радног текста амандмана на Устав која је предвиђала да се „законом [...] уређује уједначавање судске праксе“. Место ове одредбе у радном тексту амандмана и све што је претходило њеном уношењу јасно је указивало, истиче аутор, да се њоме жели укинути институт слободног судијског уверења. Позивајући се на учење уставноправне науке и европске стандарде, аутор закључује да би укидање слободног судијског уверења у великој мери нарушило супстанцијалну независност судија и потчинило примену права политици.

5. **„Појам закона у пракси Европског суда за људска права“**, у Радмила Васић (ур.), *Номотехника и правничко расуђивање*, Програм Уједињених нација за развој Србије и Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2018, стр. 325-346 (M61).

Основе овог рада биле су изложене на скупу *Номотехника и правничко расуђивање*, који је Правни факултет Универзитета у Београду организовао 10. новембра 2016. године. У овом раду се разматра појам закона у пракси Европског суда за људска права, с обзиром на то да је одговарајући квалитет закона један од основних задатака номотехнике, а да је Европски суд у више наврата осудио Србију због непоштовања начела законитости у раду како законодавних, тако и извршних и судских органа власти. Наиме, Суд редовно испитује његово поштовање приликом одлучивања о оправданости ограничења људских права. Истовремено, Суд прецизира изворе права који се подводе под појам закона, као и својства која ти извори морају имати да би им се признао статус закона у конвенцијском смислу. Осим непосредног значаја за номотехнику, аутор примећује да пракса Суда има и већу, правноцивилизацијску вредност. О томе колико је не само позитивноправно већ и правнотеоријски и правноисторијски релевантно схватање закона Европског суда аутор види у томе што се оно у великој мери подудара са схватања унутрашње моралности права Лона Фулера. Добро је познато да Фулер, један од најзначајнијих правних филозофа XX века, разматра поступања која воде неуспеху у стварању права и полазећи од њих препоручује својства која право треба да има да би било што савршеније. Правећи паралеле између правне теорије и праксе, аутор сагледава јуриспруденцију Суда у односу на све Фулерове захтеве унутрашње моралности права: општост, обнародовање, забрану ретроактивности, јасност, непротивречност, забрану захтевања немогућег, сталност у времену и подударност између званичне радње и објављеног правила.

6. „**'Такозвана' Независна Држава Хрватска**“, у Борис Беговић и Зоран С. Мирковић (ур.), *Правни поредак Независне Државе Хрватске*, Универзитет у Београду - Правни факултет, Београд 2017, стр. 75-106 (М61).

Основе овог рада биле су изложен на научној конференцији *Правни поредак Независне Државе Хрватске*, коју је Правни факултет Универзитета у Београду организовао 30. марта 2017. године. Намера аутора у овом раду била је да испита државност и правност Независне Државе Хрватске (НДХ). Он то сматра великим научним изазовом не само због емоционалног набоја који сама помисао на НДХ ствара и чињенице да су ретки радови који изучавају ту творевину *sine ira et studio*, већ и због свих стручних дилема које бављење њоме подразумева. Основна стручна дилема јесте у томе што за уставног правника, који размишља искључиво у либералнодемократским категоријама, што је иначе правило, јер данас готово да нема устава у свету који се не легитимише том политичком филозофијом, држава не може бити ништа друго до заједница коју појединци стварају да би из стања свеопштег насиља прешли у мир и тако заштитили своја света и неотуђива права угрожена у природном стању. У настојању да одговори на постављено питање – да ли је НДХ била држава – аутор полази од готово једногласног оспоравања њене државности и теза на којима оно почива у уставноправној и историографској југословенској и постјугословенској литератури. Потом, ради дефинисања одговарајућег појмовног оквира, излаже општетеоријско одређење државе. Коначно, са тим сазнањима прелази на испитавање поменутих теза и уставноправно квалификовање НДХ. Уставноправна анализа га наводи на закључак да је НДХ

била примитивни облик државе, својеврсна војна заједница, у којој је постојала не само супрематија власти, већ и легитимност власти у једном периоду њеног постојања, а да би се сâм систем власти могао окарактерисати као неоапсолутистички.

7. „Protection of Property under Article 1^{SEP} of Protocol No. 1 to the European Convention^{SEP} on Human Rights“, in Violeta Beširević (ed.), *Study on the Case-Law of the European Court of Human Rights Applicable in Administrative Disputes*, ReSPA – Regional School of Public Administration, Danilovgrad 2017, pp. 129-162 (M14).

Предмет овог чланка јесте коментар члана 1 Протокола 1 уз Конвенцију за заштиту људских права и основних слобода који јемчи заштиту имовине, са нагласком на оне предмете који су карактеристични за управне спорове. Анализа је разврстана у пет делова. Након уводних разматрања излаже се обим заштите права на имовину и указује се на то да је овај појам примио обележје аутономног концепта у пракси Европског суда за људска права између осталог и због разлике у значењима између енглеских и француских термина који се наводе у Конвенцији. Отуда се у наредном делу указује на трендове у јуриспруденцији Суда којима се шири и сужава појам имовине. Аутор потом анализира различите облике задирања у имовину: лишавање имовине, коришћење употребе имовине и нарушавање мирног уживања имовине. Коначно, аутор објашњава под којим условима задирање у имовину може бити оправдано и у том погледу наводи праксу Суда у вези са појмовима законитости задирања, легитимности циља задирања и сразмерности задирања у вези са чланом 1 Протокола 1 уз Конвенцију. Уз овај чланак се налазе и детаљни прикази две пресуде Суда у предметима: *Ramadhi and Others v. Albania*, and *S.A. Dangeville v. France*.

8. „Sloboda misli, savesti i veroispovesti“, u Dragoljub Popović, Tanasije Marinković, Mijodrag Radojević (ur.), *Komentar Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda*, Službeni glasnik, Beograd 2017, str. 214-244 (M44).

Предмет овог чланка је коментар члана 9 Конвенције за заштиту људских права и основних слобода који јемчи слободу мисли, савести и вероисповести. Анализа је организована у пет делова. У првом делу, уводног карактера, аутор указује на историју заштите слободе мисли, савести и вероисповести, затим однос ове слободе са другим блиским правима и слободама које Конвенција јемчи и на крају пореди садржину члан 9 Конвенције са садржином њему аналогног члана 18 Међународног пакта о грађанским и политичким правима. У другом делу чланка излаже се појам мисли, савести, веровања и уверења у пракси Европског суда за људска права. Трећи део чланка приказује *forum internum* слободе мисли, савести и вероисповести, такође са ослонцем на одлуке Суда. Четврти део чланка је посвећен испољавању права на слободу вере или уверења. У њему је описано како Суд разуме конвенцијске појмове „молитиве“, „обрета“, „подучавања“ и „обичаја“. Пети део чланка има за предмет задирање у слободу исповедања вере или убеђења. У том делу аутор, позивајући се на јуриспруденцију Суда, објашњава шта се подразумева под постојањем задирања, законитошћу задирања, легитимношћу циља задирања и неопходношћу задирања у

демократском друштву. Коначно, аутор излаже какво је и колико је поље слободне процене државе чланице у примени члана 9 Конвенције, према схватању Суда. Чланак садржи и списак од шеснаест библиографских јединица.

9. „**Sloboda izražavanja**“, и Dragoljub Popović, Tanasije Marinković, Mijodrag Radojević (ur.), *Komentar Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda*, Službeni glasnik, Beograd 2017, str. 245-297 (M44).

Предмет овог чланка је коментар члана 10 Конвенције за заштиту људских права и основних слобода који јемчи слободу изражавања. Анализа је разврстана у пет делова. У првом делу, уводног карактера, аутор указује на значај слободе изражавања. У другом делу, насловљеном „Појам слободе изражавања“, објашњава се обим права на слободу изражавања, с обзиром на то како Европски суд за људска права тумачи конвенцијске одредбе о „слободи мишљења“, „слободи саопштавања информација и идеја“, и „слободи примања информација и идеја“. Аутор излаже и „слободу тражења информација“ указујући да је она јуриспруденцијална творевина, јер сама Конвенција ту слободу не познаје. У овом делу се појашњава и како Суд разуме злоупотребу слободе изражавања, која не ужива правну заштиту, као и како „дозволе“ за рад аудиовизуелних медија, које иначе Конвенција допушта, утичу на појам слободе изражавања. У трећем делу чланка изложене су карактеристичне области слободе изражавања, које су се до сада искристалисале у пракси Суда. То су политички говор, уметничко изражавање, академски рад и трговачко оглашавање. Предмет четвртог дела чланка јесте задирање у слободу изражавања. Позивајући се на јуриспруденцију Суда, аутор прецизира шта се подразумева под постојањем задирања, законитошћу задирања, легитимношћу циља задирања и неопходношћу задирања у демократском друштву. Аутор такође наглашава да се у пракси Суда услов неопходности задирања у демократском друштву развио у стандард који подразумева утврђивање постојања нужне друштвене потребе за датим задирањем, проверу да ли је оно сразмерно легитимним циљевима који се желе заштитити, и испитивање да ли су образложења која домаћи органи дају, у том погледу, релевантна и довољна, и појашњава овај стандард. Пети део чланка садржи преглед праксе Суда у области слободе изражавања у односу на Србију. Чланак садржи и списак од двадесет библиографских јединица.

10. „**Sloboda okupljanja**“, и Dragoljub Popović, Tanasije Marinković, Mijodrag Radojević (ur.), *Komentar Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda*, Službeni glasnik, Beograd 2017, str. 298-311 (M44).

Рад „Слобода окупљања“ је део чланка насловљеног „Слобода окупљања и удруживања“ који је објављен као коментар члана 11 Конвенције за заштиту људских права и основних слобода. Иако је део шире тематске целине, овај рад има све квалитативне и квантитативне услове да се сматра за чланак у смислу важећих научних стандарда.

Предмет овог рада је коментар члана 11 Конвенције у оном делу у којем се односи на слободу окупљања. У првом делу, уводног карактера, аутор указује на однос слободе окупљања и осталих политичких права и слобода. Затим се излаже појам слободе окупљања, у јуриспруденцији Европског суда за људска права. Аутор потом указује на позитивне обавезе државе, које је Суд у својој

пракси развио, у погледу уживања права на слободу окупљања, насупрот уобичајеном схватању овог права као права негативног статуса. Последњи део рада има за предмет задирање у слободу окупљања. Подупирући се пресудама Суда, аутор појашњава шта се подразумева под постојањем задирања, законитошћу задирања, легитимношћу циља задирања и неопходношћу задирања у демократском друштву.

11. **„Zabrana zloupotrebe prava“**, u Dragoljub Popović, Tanasije Marinković, Mijodrag Radojević (ur.), *Komentar Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda*, Službeni glasnik, Beograd 2017, str. 395-401 (M44).

Предмет овог чланка је коментар члана 17 Конвенције за заштиту људских права и основних слобода који забрањује злоупотребу права. Анализа је организована у три дела. У првом делу, уводног карактера, аутор указује на дилеме у вези са приступом забрани злоупотребе права у историји примене Конвенције. Други део чланка анализира случајеве непосредне и посредне примене члана 17 Конвенције у јуриспруденцији Европског суда за заштиту људских права. У завршном, трећем делу разматра се могућност да се подносилац представке позове на забрану злоупотребе права, насупрот уобичајеном схватању да је реч о приговору на који се држава позива. Чланак садржи и списак од осам библиографских јединица.

12. **„Religion in Public Spaces – Controversies in the European Court of Human Right’s Case-Law“**, in Hauke Brunkhorst, Dragica Vujadinović & Tanasije Marinković (eds.), *European Democracy in Crisis – Politics under Challenge and Social Movements*, Eleven International Publishing, Den Haag, 2017, pp. 75-91 (M13).

У овом раду разматрају се неједнакости у јавној сфери које прете да угрозе стабилност западноевропских друштава. У питању је тренд искључивања и изолације мањинске религије (ислама) и све израженијег признавања јавноправног значаја већинској религији (хришћанству). Полазећи од претпоставке да су савремена европска друштва плуралистичка, те да морају да буду секуларна, да би сачувала мир и складно унурашње уређење, аутор анализира и критикује јуриспруденцију Европског суда за људска права којом се потврђује и оснажује пракса двоструких аршина у односу на мултикултурализам и верску различитост. Нарушавање начела државне неутралности и верског плурализма, којима се већинска вера повлашћује, а нетрадиционална запоставља показује се на примеру пресуда *Lautsi v. Italy [GC]* (2012) и *S. A. S. v. France [GC]* (2014) с једне стране и одлуке *Dahlab v. Switzerland* (2001) с друге стране. Јуриспруденција Европског суда је предмет посебног испитивања у овом раду јер се њоме, према мишљењу аутора, развија транснационални уставни идентитет који може да допринесе развоју друштвене кохезије, али и да је подрије. Ово се чини нарочито важним, наглашава аутор, у условима раскинутог друштвеног уговора, о чему иначе сведоче терористички напади у Паризу (2015), Бриселу (2016), Ници (2016), Берлину (2016), Манчестеру (2017) и Лондону (2017).

13. „**A Case for the Introduction of Numerical Fiscal Rules in the Serbian Constitution**“, *Economic Annals*, Vol. LXII, No. 212, January-March 2017, pp. 7-41 (у коауторству с Борисом Беговићем и Марком Пауновићем; **M24**).

Овај рад се залаже за увођење нумеричких буџетских правила у Србији. Аутори заснивају тај нормативни став на неизбежној склоности фискалних политика ка трошењу, а тиме и континуираном фискалном дефициту и све израженијем сувереном дугу (*sovereign debt*). Отуда се предлаже увођење једноставних и јасних нумеричких буџетских правила у Уставу Србије. Прецизније, аутори препоручују два кумулативна нумеричка буџетска правила. Прво правило се односи на ограничење сувереног дуга, а друго на нова задужења. Ограничење новог задужења би било условљено односом сувереног дуга и горње границе дуга. У раду се пружа и пример када је горња висина дуга 60%. О поштовању ових правила старао би се Уставни суд Србије.

14. „**The Emergence of the Human Rights Protection in Serbia under the European Convention on Human Rights: The Experience of the First Ten Years**“, in Iulia Motoc, Ineta Ziemele (eds.), *The Impact of the ECHR on Democratic Change in Central and Eastern Europe - Judicial Perspectives*, Cambridge University Press, 2016, pp. 373-400 (у коауторству с Драгољубом Поповићем; **M13**).

Овај чланак анализира остваривање људских права у Србији под окриљем Конвенције за заштиту људских права и основних слобода. Најпре се излажу положај Конвенције у уставноправном систему Србије и органи надлежни за њено спровођење. Затим се наводе најзначајни предмети које је Европски суд за људска права донео по представкама против Србије. У наредном кораку се испитује утицај јуриспруденције Европског суда на рад судске и законодавне власти у Србији. Посебни одељци су посвећени правним лековима зајемченим Уставом и одговарајућим законима којима се остварује заштита конвенцијских права пред судовима опште и посебне надлежности у Србији, и подучавању студента права и свршених правника у Србији европском праву људских права. Потом се дају примери успешне примене конвенцијског права у раду Уставног суда Србије и то у области политичког плурализма, једнакости пред законом и грађанских права. На крају се разматра утицај пресуда Европског суда изречених у односу на Србију на развој његове опште јуриспруденције. Општи закључак рада, изражен и у његовом наслову, јесте да се о заштити људских права у Србији може говорити тек од њеног приступања Конвенцији, иако и та заштита није сасвим делотворна.

15. „**What Freedom for the Enemies of Freedom? - Trends in Banning of Political Organizations**“, in Kenneth Einar Himma and Bojan Spaic (eds.), *Fundamental Rights: Justification and Interpretation*, Eleven International Publishing, Utrecht, 2016 (**M13**).

Установа забране политичких организација предмет је озбиљног пропитивања савремене политичкофилозофске и политичкосоциолошке теорије. Наиме, да ли је забрана политичких организација легитимна у уставној демократији која почива на различитости и колико је уопште делотворна – не постиже ли се њоме ефекат „забрањеног воћа“? Ништа мање нису значајне ни правне дилеме у вези с том установом. Отуда се у овом раду испитује правна

природа забране политичких организација. Након уводног дела, аутор разматра које друштвене вредности се штите забраном, затим који облици понашања су забрањени, који је стандард доказивања у поступку за забрану и на коме је тада терет доказивања. Поменута концептуална питања се разматрају с обзиром на јуриспруденцију Европског суда за људска права и упоредна уставна искуства. Аутор закључује да се установа забране политичких организација налази у правном простору између кривичне незаконитости и законитости. Реч је о међуконцепту уставне, односно конвенцијске противправности који допушта забрану политичких организација, иако се она понекада коси са строгим стандардима кривичног законодавства. Ово ублажавање стандарда доказивања, поготово када је реч о говору мржње и употреби недемократских средстава политичке борбе, објашњава се чињеницом да политичке организације поред снаге речи имају и физичку снагу. Оне су сачињене од група појединаца који могу насилним путем да заузму политичку власт, укључујући ту и државне органе.

16. „Barak’s Purposive Interpretation in Law as a Pattern of Constitutional Interpretative Fidelity“, *Baltic Journal of Law and Politics*, vol. 9/2016, pp. 84-100 (M31).

Политолошка теорија судства истиче да судије уставних судова поступају и као политички чиниоци који пресуђују руководећи се идеолошким и стратешким обзирима, а не само правним. Отуда је одговарајућа улога судова, нарочито у вршењу контроле уставности, једно од најспорнијих питања савремене правне и политолошке науке. Посебно је спорно како се утврђује интерпретативна оданост судија уставним актима, односно степен њиховог политичког ангажовања. У овом раду аутор се залаже за разматрање дела израелског правног теоретичара и судије Арона Барака *Purposive Interpretation in Law* у том светлу, дакле, као могућег обрасца за мерење интерпретативне оданости судија конституционализму, и обрнуто, степена њиховог политичког деловања. Право на правично суђење, предвидивост права, демократија и владавина права само су неки од разлога због којих би теоретичари, али и грађани и јавно мњење уопште, требало да имају неку врсту мерила о овом питању. Из тог разлога, у раду се најпре сагледавају политолошка теорија судства, њени извори и премисе. Потом се укратко разматра спор у САД између заговорника судијског самоограничења и судијског ангажовања и испитује колико је он значајан за европски контекст. Коначно, излажу се Баракове препоруке за циљно тумачење устава усредсређивањем на појмове субјективног и објективног циља у тумачењу устава и на решавање могућег сукоба између ових циљева.

17. „Оливије Бо – теоретичар суверености“, у Оливије Бо, *Држава и њена власт* (превео Марко Божић), Правни факултет Универзитета у Београду и Службени гласник, Београд 2016, стр. XIII-XXII (у коауторству с Марком Божићем).

Овај рад има више карактер предговора за књигу у којој се налази неголи научног чланка, па он у овом извештају неће бити ни приказан ни вреднован.

18. „**Authority of European Human Rights Law – Lessons for Constitutional Law**“, in Miodrag A. Jovanović (ed.), *Constitutional Review and Democracy*, Eleven International Publishing, Utrecht, 2015, pp. 109-126 (M13).

Повеља Уједињених нација, донета као реакција на злодела Другог светског рата, представља прекретницу у међународноправној заштити људских права. Појединци нису више заштићени само као припадници одређене верске, етничке или расне групе, већ они сами, као такви постају субјекти права на међународној сцени. Сувереност, на коју су се државе најчешће позивале да би се заштитиле од уплитања других међународних субјеката у њихова унутрашња питања, највише је ослабила на европском континенту увођењем наднационалног система заштите људских права. Наиме, Европски суд за људска права се изродио у једну од најутицајнијих правних и политичких институција у Европи, пошто су европски чиниоци (влада држава чланица и подносиоци представки) прихватили и подржали вођење не само правно, већ и политички значајних поступака пред њим. Његов успех изазива утолико већу пажњу што је Суд творевина међународног права, а делује као својеврсни уставни трибунал. Отуда се овај рад интересује за то на чему почива снага одлука овог суда, односно како је дошло до прихватања његовог ауторитета у државама чланицама, иако он широким тумачењем конвенцијских права непрестано сужава њихово поље слободне процене. Аутор налази одговор у Хартовом учењу о „унутрашњем аспект“ понашања јавноправних чинилаца, а он се своди на њихова међусобна очекивања исхода одређеног понашања. У конкретном случају, чиниоци који својом праксом стварају ново правило празнања су судије на европском и националном нивоу. Водећи дијалог посредством појединачних представки они доводе до прихватања јуриспруденције Европског суда на националном нивоу, али је у одређеним ситуацијама и коригују. Аутор се посебно интересује: зашто се националне судије упуштају у тај дијалог и примењују конвенцијско право и када их норме писаног права на то не обавезују; затим, која је правна природа тих интегративних процеса и, коначно, како се ти процеси одражавају на савремено поимање уставног права.

19. „**Anatomija jedne odluke – politikološki pogled na Zaključak Ustavnog suda o ustavnosti Briselskog sporazuma**“, *Hereticus*, Vol. XIV, No. 1-2, 2016, str. 100-126 (M61).

Полазећи од претпоставки политиколошке теорије судства – да су уставне судије политички чиниоци који пресуђују руководећи се идеолошким и стратешким обзирима, а не само правним – у овом раду се разматра Закључак Уставног суда Републике Србије о уставности „Првог споразума о принципима који регулишу нормализацију односа“ између Владе Републике Србије и Привремених институција самоуправе у Приштини. Након излагања предмета спора, критичке анализе образложења Закључка и указивања на његове озбиљне формалнолошке недостатке, као и на пропуштену прилику да се иста процесна одлука донесе, само с позивом на другу уставноправну доктрину, аутор закључује о постојању политичке ангажованости Суда у овом предмету.

20. „**Очување ауторитета и непристрасности судства као основ ограничења слободе изражавања**“, у Ивана Крстић (прир.) *Стандарди Европског суда за*

Све учесталији и оштрији напади у јавности на припаднике правосудне професије, као и квазисудски и квазиистражни медијски процеси навели су аутора овог чланка на размишљање о односу између слободе изражавања и ауторитета и непристрасности судства, као легитимног основа њеног ограничења. Наиме, да ли се такве појаве могу окарактерисати као добродошла јавна критика судија и судских поступака, или у њима треба видети облике притиска или, чак, напада на судство и његову независност. Додатно, за њега се поставља и питање како уопште направити разлику између конструктивне и злоупотребљавајуће критике, односно, између простог коментарисања, извесног притиска и више или мање отвореног напада на судство у медијима, и како се према тим појавама правно одредити. Коначно, он се пита и да ли се нарушавањем ауторитета и непристрасности судства сматрају само напади на рад, личност и приватност судија, или се под ту категорију могу подвести и напади на друге учеснике у поступку. Након увода у којем је указао на поменуте проблеме, аутор разматра начелну могућност подвргавања судија јавној одговорности посредством слободе изражавања. Он указује на то да колико се то чини природним у демократији, с обзиром на чињеницу да су судије носиоци јавних функција, толико, са становишта владавине права, то може бити спорно, јер судство почива на другим легитимацијским основама од оних на којима се налазе законодавна и извршна власт. Пошто је прихватио да је потреба за јавном критиком судства неспорна, аутор, у трећем делу рада, отвара питање која је критика дозвољена, а која није. Конкретно, да ли критика може да се односи само на „разлоге за одлуку“ (начин вођења поступка, образложење одлуке и др.) или може да се упусти и у личност судије, и евентуално његов приватни и породични живота. Аутор сматра да је ово предметно разликовање неосновано и да треба да буде напуштено у корист испитивања природе саме критике - да ли је конструктивна или злоупотребљавајућа. Да би се указало на то које су одлике конструктивне и злоупотребљавајуће критике, односно шта се сматра јавним нарушавањем ауторитета и непристрасности судства, као легитимног основа ограничења слободе изражавања, аутор у четвртном делу чланка анализира релевантну праксу Европског суда за заштиту људских права.

21. „**Janus - les deux faces de la Cour constitutionnelle serbe**“, in Philippe Claret (sld.), *La Serbie aujourd'hui : enjeux politique et européen*, Institut Universitaire Varenne, numéro spécial, 2015 (M31).

Предмет овог рада изложеног на научној конференцији *La Serbie aujourd'hui : enjeux politique et européen*, одржаној на Факултету за правне и политичке науке Универзитета Монтеस्कје Бордо IV, новембар 2013. године, јесте политиколошка анализа праксе Уставног суда Србије. Аутор се опредељује за овакав методолошки приступ покушавајући да објасни разлику у квалитету уставносудских одлука донетих у питањима хоризонталне и вертикалне поделе власти у односу на предмете проистекле из уставних жалби. Наиме, једна од теза овог чланка јесте да у првој групи предмета Уставни суд показује снисходљивост према извршној и законодавној власти, док у другој групи предмета исказује аутономију, па чак и смелост према осталим гранама

власти, укључујући ту и судску власт. Након проблемског увода, аутор скицира политиколошку теорију уставног судства, да би у наредном поглављу дао примере потчињава Уставног суда политичким гранама власти, а потом и примере његовог аутономног, па чак и активистичког деловања. Чланак се завршава закључком да Уставни суд показује већу пажњу образложењу одлука проистеклих из поступака по уставним жалбама, јер је у тој својој надлежности више подложен контроли Европског суда за људска права.

22. „Europeanization of Constitutional Standards of Freedom of Association Restrictions“ in Alexandre Dupeyrix, Gerard Raulet (eds.), *European Constitutionalism - Historical and Contemporary Perspectives*, Peter Lang, Bruxelles, Berlin, Francfort, New York 2014, pp. 75-91 (M31).

У овом раду изложеном на семинару за Социјалну филозофију Интеруниверзитетског центра у Дубровнику, априла 2013. године, аутор указује на присуство два узајамно стимулишућа тренда у савременом развоју људских права. У питању су, с једне стране, интернационализација уставних јемстава људских права и, с друге стране, конституционализација међународних механизма заштите људских права. У прилог овој тези аутор анализира стварање јуриспруденције о условима за забрану политичких организација дијалогом између Европског суда за људска права и уставних и врховних судова држава потписница Конвенције за заштиту људских права. Након проблемског увода, аутор указује на структурална својства европског права људских права проистекла из поменутих трендова интернационализације уставних јемстава и конституционализације међународних механизма заштите људских права. У трећем поглављу аутор указује на развој европског права људских права о условима за забрану политичких организација. Наиме, како је она потекла од одлука Уставног суда Турске на које су подношене представке Европском суду, који је поводом њих успоставио стандарде које ће потом примењивати не само Уставни суд Турске, већ и највише судске инстанце Шпаније и Мађарске. У закључку, аутор истиче да су оваквим поступком измењени уставни стандарди ограничења слободе удруживања, и то тако што се ова мера претворила од једног нелибералног оруђа, можда најзначајнијег у арсеналу милитантне демократије, у меру заштите људских права.

7. Оцена испуњености законских услова и критеријума за избор у звање редовног професора

7.1. Општи услов

Др Танасије Маринковић је 2014. године изабран у звање ванредног професора на Правном факултету Универзитету у Београду и тада је утврђено да испуњава све услове за избор у то звање. Осим тога, др Танасије Маринковић би и по новим критеријумима за избор који су ступили на снагу 2016. године испуњавао услове за избор у звање ванредног професора.

7.2. Обавезни услови

Др Танасије Маринковић испуњава све обавезне услове за избор у звање редовног професора.

а) Искуство у педагошком раду са студентима

Др Танасије Маринковић има деветнаестогодишње искуство, најпре сарадничко, а потом наставничко, у педагошком раду са студентима на Правном факултету Универзитета у Београду. Од избора у звање доцента, сваке године редовно држи предавања, вежбе и испите из Уставног права на првој години основних студија. Из истог предмета, као и предмета Људска права био је ангажован и на мастер и докторским студијама, смер Уставно право. На Мастеру европских интеграција сваке године, на енглеском језику, редовно држи предавања и испите из предмета: *Introduction in the Legal System of the European Union*, *Judicial System of the European Union* и *European Human Rights Law*. Од 2018/2019. године држи предавања и испите и из предмета Политички систем.

Осим студената Правног факултета Универзитета у Београду наставу је држао и студентима Универзитета у Бордоу и Универзитета Лумса у Палерму.

б) Позитивна оцена педагошког рада добијеног у студентским анкетама

На предавањима из Уставног права оцењен је укупном просечном оценом: 4,63 у 2015/2016. години; 4,61 у 2016/2017. години; 4,71 у 2017/2018. години; 4,92 у 2018/2019. години.

На вежбама из Уставног права оцењен је укупном просечном оценом: 4,54 у 2014/2015. години; 4,5 у 2015/2016. години; 4,61 у 2016/2017. години.

На предавањима из *Introduction in the Legal System of the European Union* оцењен је укупном просечном оценом: 4,48 2014/2015. године; 4,55 2015/2016. године; 4,86 2016/2017. године; 4,68 2017/2018. године; 4,67 2018/2019. године.

На предавањима из *Judicial System of the European Union* оцењен је укупном просечном оценом: 4,98 2014/2015. године; 5 2017/2018. године; 4,99 2018/2019. године.

На предавањима из *European Human Rights Law* оцењен је укупном просечном оценом: 4,91 2014/2015. године; 4,82 2015/2016. године; 5 2016/2017. године; 4,85 2017/2018. године; 5 2018/2019. године.

Студентски коментари о раду др Танасија Маринковића који су исказани у овим анкетама изузетно су похвални у погледу његовог односа према студентима и посвећености преношења знања на њих.

*в) Објављен један рад из категорије M21, M22 или M23**

1. **Serbia. In *International Encyclopaedia of Laws: Constitutional Law***, edited by André Alen and David Haljan. Alphen aan den Rijn, NL: Kluwer Law International 2019. ISBN: 978-90-654-4944-3. pp. 260 (M12).

* „Сматраће се да је кандидат који је објавио рад који доноси исти или већи број М бодова предвиђених Правилником о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача од оног који носи рад који се захтева као минимални услов за избор у одређено звање, а који се не наводи у овим минималним условима (нпр. M11–M14 или M41 –M45), тај услов испунио“ (члан 9 Правилника о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду).

2. „Religion in Public Spaces – Controversies in the European Court of Human Rights Case-Law“, in Hauke Brunkhorst, Dragica Vujadinović & Tanasije Marinković (eds.), *European Democracy in Crisis – Politics under Challenge and Social Movements*, Eleven International Publishing, Den Haag, 2017, pp. 75-91 (M13).

3. „The Emergence of the Human Rights Protection in Serbia under the European Convention on Human Rights: The Experience of the First Ten Years“, in Iulia Motoc, Ineta Ziemele (eds.), *The Impact of the ECHR on Democratic Change in Central and Eastern Europe - Judicial Perspectives*, Cambridge University Press, 2016, pp. 373-400 (у коауторству с Драгољубом Поповићем; M13).

4. „What Freedom for the Enemies of Freedom? - Trends in Banning of Political Organizations“, in Kenneth Einar Himma and Bojan Spaic (eds.), *Fundamental Rights: Justification and Interpretation*, Eleven International Publishing, Utrecht, 2016 (M13).

5. „Authority of European Human Rights Law – Lessons for Constitutional Law“, in Miodrag A. Jovanović (ed.), *Constitutional Review and Democracy*, Eleven International Publishing, Utrecht, 2015, pp. 109-126 (M13).

г) Објављен један рад из категорије M24

„A Case for the Introduction of Numerical Fiscal Rules in the Serbian Constitution“, *Economic Annals*, Vol. LXII, No. 212, January-March 2017, pp. 7-41 (у коауторству с Борисом Беговићем и Марком Пауновићем; M24).

д) Објављених пет радова из категорије M51*

1. „Protection of Property under Article 1^{SEP} of Protocol No. 1 to the European Convention^{SEP} on Human Rights“, in Violeta Beširević (ed.), *Study on the Case-Law of the European Court of Human Rights Applicable in Administrative Disputes*, ReSPA – Regional School of Public Administration, Danilovgrad 2017, pp. 129-162 (M14).

2. „Sloboda misli, savesti i veroispovesti“, u Dragoljub Popović, Tanasije Marinković, Mijodrag Radojević (ur.), *Komentar Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda*, Službeni glasnik, Beograd 2017, str. 214-244 (M44).

3. „Sloboda izražavanja“, u Dragoljub Popović, Tanasije Marinković, Mijodrag Radojević (ur.), *Komentar Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda*, Službeni glasnik, Beograd 2017, str. 245-297 (M44).

* „Сматраће се да је кандидат који је објавио рад који доноси исти или већи број М бодова предвиђених Правилником о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача од оног који носи рад који се захтева као минимални услов за избор у одређено звање, а који се не наводи у овим минималним условима (нпр. M11–M14 или M41 –M45), тај услов испунио“ (члан 9 Правилника о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду).

4. „**Sloboda okupljanja**“, u Dragoljub Popović, Tanasije Marinković, Mijodrag Radojević (ur.), *Komentar Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda*, Službeni glasnik, Beograd 2017, str. 298-310 (M44).

5. „**Zabrana zloupotrebe prava**“, u Dragoljub Popović, Tanasije Marinković, Mijodrag Radojević (ur.), *Komentar Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda*, Službeni glasnik, Beograd 2017, str. 395-401 (M44).

6. „**Очување ауторитета и непристрасности судства као основ ограничења слободе изражавања**“, у Ивана Крстић (прир.) *Стандарди Европског суда за људска права и спорна правна питања у националној судској пракси*, број 1-2, Савет Европе, Београд 2015, 39-59 (M44).

ђ) Цитираност од десет хетероцитата

Др Танасије Маринковић има више од двадесет хетероцитата. Према подацима који су прибављени од Библиотеке Правног факултета Универзитета у Београду, то су:

Marinković, T. (2014) *Granice slobode političkog udruživanja - uporednoteorijska studija*, Beograd.

1. “Dva poimanja pravnih principa”, Spaić Bojan , *Anali Pravnog fakulteta u Beogradu*, 2017, vol. 65, br. 1, str. 109-130.

Marinković, T. (2006) “Koje novine predviđa Predlog Ustava Republike Srbije”, *Srpska pravna revija*, 5.

2. “Zapažanja o uređenju sudijske funkcije”, Ilić, Goran P., *Glasnik Advokatske komore Vojvodine*, 2017, vol. 89, br. 3-4, str. 204-214.
3. *Pravosudno organizaciono pravo*, Ilić Goran P., Pravni fakultet Univerziteta u Beogradu, Beograd 2009, str. 107.

Marinković, T. (2004) “Interpretativne odluke ustavnih sudova”, *Ustavni sud Srbije - u susret novom ustavu Srbije*, Ustavni sud, Beograd, 243-261.

4. “Uticaj ustavnosudskog delanja na vršenje zakonodavne vlasti”, Nenadić, dr Bosa M., *Nomotehnika i pravničko rasuđivanje* (ur. Radmila Vasić), Program Ujedinjenih nacija za razvoj Srbije i Pravni fakultet Univerziteta u Beogradu, Beograd 2018, str. 235-280.
5. “Interpretativne odluke u praksi Ustavnog suda Srbije”, Rajić Nataša, *Zbornik radova Pravnog fakulteta*, Novi Sad, vol. 48, br. 4, str. 359-373, 2014.
6. “Dejstvo odluka ustavnog suda o neustavnosti zakona na pojedinačne akte uprave u SR Nemačkoj i Republici Srbiji”, Đurić Vladimir, *Strani pravni život*, br. 1, str. 115-133, 2013.
7. “Odluka Ustavnog suda Španije o ustavnosti Statuta Katalonije i njene posledice”, Stanković Marko, *Anali Pravnog fakulteta u Beogradu*, vol. 60, br. 2, str. 234-255, 2012.

Marinković, T. (2009) "O ustavnosti opšteg reizbora sudija", *Anali Pravnog fakulteta u Beogradu*, vol. 57, br. 1, str. 283-291.

8. "Konstitucionalizacija sudske nezavisnosti - uporedno i iskustvo Srbije", Pejić Irena, *Zbornik radova Pravnog fakulteta u Nišu*, br. 68, str. 157-174, 2014
9. "Pravno-teorijska razmatranja o pojedinim aspektima vršenja sudske vlasti u krivičnim stvarima", Drakić Dragiša, *Zbornik radova Pravnog fakulteta*, Novi Sad, vol. 45, br. 1, str. 309-326, 2011.
10. "Stalnost sudijske funkcije vs. opšti reizbor sudija u Republici Srbiji", Orlović Slobodan, *Anali Pravnog fakulteta u Beogradu*, vol. 58, br. 2, str. 163-186, 2010.
11. "O knjigama i milionima - da li NVO mogu naterati vlast da odgovara za svoje postupke?", Vuković Danilo, *Sociološki pregled*, 2016, vol. 50, br. 3, str. 327-346.
12. "Principi nezavisnog sudstva", Mrdović Boris, *Politeia*, vol. 6, br. 12, str. 153-168, 2016.

Marinković, T. (2002) *Izborni sistemi država Evropske unije*, Centar za slobodne izbore i demokratiju, Beograd

13. "Biračko pravo kao ljudsko pravo", Živkovski Igor, *Glasnik Advokatske komore Vojvodine*, vol. 85, br. 5, str. 211-224, 2013.

Marinković, T. (2011) "Prilog za javnu raspravu o ustavnosti Zakona o crkvama i verskim zajednicama", *Anali Pravnog fakulteta u Beogradu*, vol. 59, br. 1, str. 367-385

14. "Hegemonija državnog i autonomija crkvenog prava u SR Nemačkoj i Republici Srbiji", Đurić Vladimir, *Strani pravni život*, br. 3, str. 79-104, 2013.
15. "Dva poimanja pravnih principa", Spaić Bojan, *Anali Pravnog fakulteta u Beogradu*, 2017, vol. 65, br. 1, str. 109-130.
16. "Savremeni izazovi državno-crkvenog prava", Đukić Dalibor, *Anali Pravnog fakulteta u Beogradu*, vol. 61, br. 1, str. 249-265, 2013.
17. "Društvene osnove pravne države - primer Srbije", Vuković Danilo, *Sociološki pregled*, vol. 45, br. 3, str. 421-451, 2011
18. "Poimanje sekularnosti u Srbiji - refleksije sa javne rasprave u Ustavnom sudu", Avramović Sima, *Anali Pravnog fakulteta u Beogradu*, vol. 59, br. 2, str. 279-301, 2011.
19. "Načelo svetovnosti u Republici Srbiji prema Ustavu iz 2006", Mitrović Petar, *Anali Pravnog fakulteta u Beogradu*, vol. 63, br. 1, str. 287-303, 2015

Marinković, T. (2011) "Politika u granicama Ustava – o načelima predstavničke demokratije u praksi Ustavnog suda Srbije", *Ustav Republike Srbije – pet*

godina posle (2006-2011), Zbornik radova Pravnog fakulteta u Nišu i Pravnog fakulteta u Kragujevcu, Niš, 161-184.

20. "Izborni sporovi u nadležnosti ustavnih sudova", Stojanović M. Dragan, *Izbori u domaćem i stranom pravu* (ur. Nikolić Oliver, Đurić Vladimir), Institut za uporedno pravo, Beograd 2012, 26-50.
21. "Izborna lista u srazmernom predstavništvu – iskustvo Srbije", Pejić Irena, *Izbori u domaćem i stranom pravu* (ur. Nikolić Oliver, Đurić Vladimir), Institut za uporedno pravo, Beograd 2012, 76-92.
22. "Zakon o izmenama I dopunama Zakona o izboru narodnih poslanika od 2011 – da li je poslanički mandat konačno slobodan?", Petrov Vladan, *Izbori u domaćem i stranom pravu* (ur. Nikolić Oliver, Đurić Vladimir), Institut za uporedno pravo, Beograd 2012, 94-105.
23. "Odnos građana i narodnih poslanika nakon izbora", Vukadinović Slobodan, *Izbori u domaćem i stranom pravu* (ur. Nikolić Oliver, Đurić Vladimir), Institut za uporedno pravo, Beograd 2012, 240-272.

Marinković, T. (2013) "Dejstvo odluka ustavnih sudova", *Uloga I značaj Ustavnog suda u očuvanju vladavine prava* (prir. Nenadić, Bosa M.), Ustavni sud, Beograd, str. 290-311.

24. "Uticaj ustavnosudskog delanja na vršenje zakonodavne vlasti", dr Nenadić, Bosa M., *Nomotehnika i pravničko rasuđivanje* (ur. Vasić, Radmila), Program Ujedinjenih nacija za razvoj Srbije i Pravni fakultet Univerziteta u Beogradu, Beograd 2018, str. 235-280.

Vujačić, I, Marinković, T, Mijatović, B. (2008) *Pojmovnik liberalne demokratije, Službeni glasnik, Centar za liberalnodemokratske studije, Beograd, str. 217.*

25. "Organski zakon u ustavnopravnom poretku Republike Srbije", Đorđe Marković, *Univerzalno i osobeno u pravu* (ur. Ognjen Vujović), Univerzitet u Prištini s privremenim sedištem u Kosovskoj Mitrovici – Pravni fakultet, Kosovska Mitrovica 2018, 298.

Marinković, T. (2017) "‘Takozvana’ Nezavisna Država Hrvatska", *Pravni poredak Nezavisne Države Hrvatske* (ur. Begović Boris, Mirković Zoran S.), Pravni fakultet Univerziteta u Beogradu, Beograd, 75-106.

26. "Ustavniopravni temelji Nezavisne Države Hrvatske", Zdravković Miloš, *Analiza Pravnog fakulteta u Beogradu*, vol. 67, br. 1, str. 113-139, 2019

e) Два рада са међународног научног скупа (М31 или М33)

1. *Jurisprudence in Central and Eastern Europe : Work in Progress 2016*, CEENJ, Mykolas Romeris University, Vilnius, септембар 2016. године. Објављени рад: „**Barak’s Purposive Interpretation in Law as a Pattern of Constitutional Interpretative Fidelity**“, *Baltic Journal of Law and Politics*, vol. 9/2016, pp. 84-100 (M31).

2. *La Serbie aujourd'hui : enjeux politique et européen*, Faculté de droit et science politique Université Montesquieu Bordeaux IV, новембар 2013. године. Објављени рад: „**Janus - les deux faces de la Cour constitutionnelle serbe**“, in Philippe Claret (sld.), *La Serbie aujourd'hui : enjeux politique et européen*, Institut Universitaire Varenne, numéro spécial, 2015, pp. 99-114 (M31).

3. *European Constitutionalism – Historical and Contemporary Perspectives*, Interuniversity Centre in Dubrovnik, април 2013. године. Објављени рад: „**Europeanization of Constitutional Standards of Freedom of Association Restrictions**“ in Alexandre Dupeyrix, Gerard Raulet (eds.), *European Constitutionalism - Historical and Contemporary Perspectives*, Peter Lang, Bruxelles, Berlin, Francfort, New York 2014, pp. 75-91 (M31).

N.B. Сва четири чланка др Танасија Маринковића наведена под 7.2. в), *supra* су радови који су излагани на међународним скуповима у Дубровнику, Стразбуру и Београду и потом објављени у зборницима са тих скупова, што се и наводи у предговорима зборника.

ж) Два рада са научног скупа националног значаја (M61 или M63)

1. *Јавно слушање професора права о „Радном тексту амандмана на Устав Републике Србије“*, Друштво судија Србије и Удружење јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца, 20. фебруар 2018. године. Објављени рад: „**Право у границама политике – укидају ли амандмани на Устав слободно судијско уверење?**“, у *Сведочанство припреме за промену Устава од 2006. године и струка*, Друштво судија Србије, Београд 2018, стр. 318-321 (M61).

2. *Правни поредак Независне Државе Хрватске*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 30. март 2017. године. Објављени рад: „**'Такозвана' Независна Држава Хрватска**“, у Борис Беговић и Зоран С. Мирковић (ур.), *Правни поредак Независне Државе Хрватске*, Универзитет у Београду - Правни факултет, Београд 2017, стр. 75-106 (M61).

3. *Номотехника и правничко расуђивање*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 10. новембар 2016. године. Објављени рад: „**Појам закона у пракси Европског суда за људска права**“, у Радмила Васић (ур.), *Номотехника и правничко расуђивање*, Програм Уједињених нација за развој Србије и Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2018, стр. 325-346 (M61).

4. *Јавна расправа о Првом бриселском споразуму*, Уставни суд Републике Србије, Београд, 24. јун 2014. године. Објављени рад: „**Anatomija jedne odluke – politikološki pogled na Zaključak Ustavnog suda o ustavnosti Briselskog sporazuma**“, *Hereticus*, Vol. XIV, No. 1-2, 2016, str. 100-126 (M61).

з) Научна монографија

Расправа о праву на слободне изборе, Библиотека Политика и друштво, Досије студио, Београд 2019, стр. 327, ISBN 978-86-6047-301-3 (M42).

и) Резултати у развоју научнонаставног подмлатка

Др Танасије Маринковић је био члан више комисија за избор наставника и сарадника на Правном факултету Универзитета у Београду. Био је члан комисије за избор др Марка Станковића у звање ванредног професора за предмет Уставно право (2016). Био је и члан комисија за избор Ђорђа Марковића у звање демонстратора, а потом и сарадника (2016) и асистента (2017) за предмет Уставно право. Такође је био члан комисија за избора Стефана Дупанића за звање демонстратора и сарадника за предмет Политички систем (2016, 2017). Коначно, био је члан комисије за избор Алексе Николића за демонстратора за предмет Уставно право (2019).

ј) Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације

Др Танасије Маринковић је од избора у звање ванредног професора био члан две комисије за одбрану докторске дисертације 2016. године и ментор је при изради једне докторске дисертације на Правном факултету Универзитета у Београду.

Поред ангажовања на матичном факултету, др Танасије Маринковић је био и члан комисија за одбрану доктората на Факултету правних и политичких наука Универзитета у Бордоу. председавао је комисијом за одбрану доктората Луиђија Гатија (*Luigi Gatti*), *Idéologie et déconstruction de l'Etat. La Yougoslavie communiste : 1941-1991*, 2017. године. Такође је био извештач у комисији за одбрану доктората Сандре Гајић, *Le jeu des negociations entre l'Union européenne et la Serbie : les critères politiques (2000-2018)*, 2018. године.

к) Учесће у комисији за одбрану три завршна рада на мастер студијама

Од избора у звање ванредног професора др Танасије Маринковић је био члан 16 комисија за одбрану завршног рада на мастер студијама: у осам комисија као ментор и у преосталих осам као други члан комисије.

7.3. Изборни услови

Др Танасије Маринковић испуњава сва три изборна услова што превазилази минималне услове за избор у звање редовног професора.

а) Стручно-професионални допринос

1. Члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству

Од избора у звање ванредног професора др Танасије Маринковић је уредио један зборник радова у иностранству и два зборника радова у земљи:

1. *European Democracy in Crisis – Politics under Challenge and Social Movements*, Eleven International Publishing, Den Haag 2017, p. 187 (коуредништво с Хаукеом Брунхорстом и Драгицом Вујадиновић). Зборник садржи и уводни текст коуредника: Н. Brunkhorst, D. Vujadinović & T. Marinković, „**Introduction**“, pp. 1-6 (M17).

2. *Komentar Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda*, Službeni glasnik, Beograd 2017, str. 776 (коуредништво с Драгољубом Поповићем и Мијодрагом Радојевићем; M48).

3. *Aron Barak – sudija i teoretičar prava*, Srpsko udruženje za pravnu i socijalnu filozofiju, Dosije Studio, Beograd 2016, str. 158 (коуредништво с Будимиром Кошутевићем, Јасминком Хасанбеговић, Маријом Караникић Мирић, Бојаном Спаићем, Нином Кршљанин, Милошем Вукотићем и Вањом Ероп; M48)

2. *Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа*

Др Танасије Маринковић је био копредседник организационог одбора међународне научне конференције „**Француско-српске везе - изучавање уставног права у Србији**“. Конференцију су организовали Правни факултет Универзитета у Београду, Центар Монтеѕкје за политичка истраживања Факултета за правне и политичке науке Универзитета у Бордоу и Српско удружење за уставно право, а била је одржана 27. и 28. новембра 2015. године на Правном факултету Универзитета у Београду.

Др Танасије Маринковић је био члан организационог одбора за припрему научних скупова Правног факултета Универзитета у Београду „**Правни поредак Независне Државе Хрватске**“, који је одржан 30. марта 2017. године, и „**Сто година од уједињења – формирање државе и права**“, који је одржан 26. и 27. новембра 2018. године.

3. *Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама*

Вид. 7.2. j) и к), *supra*.

4. *Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима*

Др Танасије Маринковић је био сарадник на пројектима Правног факултета Универзитета у Београду „Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ: правни, економски, политички и социјални аспект“ (2014) и „Идентитетски преображај Србије“ (2015, 2016, 2017, 2018. и 2019), као и на пројекту Правног факултета Универзитета у Београду и Факултета политичких наука Универзитета у Београду „Демократска консолидација Србије – правни и политички аспекти“ (2014, 2015, 2016, 2017, 2018. и 2019).

б) *Допринос академској и широј заједници*

1. *Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира*

Др Танасије Маринковић је члан Српског удружења за уставно право. Такође је оснивач и члан Српског удружења за правну и социјалну филозофију.

2. *Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству*

Др Танасије Маринковић је члан Управног одбора пројекта Савета Европе „Јачање ефикасних правних средстава за спречавање систематских кршења људских права у Србији“, као представник Правног факултета Универзитета у Београду.

3. *Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарства*

На позив Уставног суда Републике Србије др Танасије Маринковић је учествовао у пет јавних расправа, од којих је једна била од избора у звање ванредног професора и то поводом испитивања уставности „Првог споразума о принципима који регулишу нормализацију односа“ између Владе Републике Србије и Привремених институција самоуправе у Приштини (24. јун 2014).

На позив Поверенице за заштиту равноправности др Танасије Маринковић је дао више стручних мишљења о спорним питањима примене Закона о забрани дискриминације.

4. *Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке.*

Као локални експерт Савета Европе др Танасије Маринковић је од 2014. године одржао више предавања из области примене Европске конвенције за заштиту људских права судијама и стручним сарадницима основних, виших и апелационих судова, као и Управног и Врховног касационог суда у Србији.

Као локални експерт ОЕБС др Танасије Маринковић држи од 2018. године обуке из области забране дискриминације припадницима Министарства унутрашњих послова.

- в) *Сарадња са другим високошколским установама у земљи и иностранству*

1. *Руковођење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама*

Као експерт међународне владине организације Регионална школа за јавну управу (*Regional School of Public Administration*) др Танасије Маринковић је организовао и држао предавања у Савету Европе, у Стразбуру, судијама

управних судова држава Западног Балкана из области примене Конвенције за заштиту људских права и основних слобода у управним споровима (април и септембар 2017. године).

На позив Института Европа Универзитета у Сарланду др Танасије Маринковић је држао предавања на летњој школи из области политичких права у пракси Европског суда за људска права, у Сарбрикену јула 2016. и Драчу септембра 2017. године.

- 2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача*

Др Танасије Маринковић је био члан две комисије за одбрану доктората на Факултету правних и политичких наука Универзитета у Бордоу, вид. 7.2. ј), *supra*.

- 3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа*

Др Танасије Маринковић је био дугогодишњи генерални секретар, а од 2015. године је и председник Српског удружења за уставно право.

У својству генералног секретара Српског удружења за уставно право др Танасије Маринковић је учествовао у раду Савета Међународног удружења за уставно право на Светском конгресу Међународног удружења у Ослу, 18. јуна 2014. године.

У својству председника Српског удружења за уставно право учествовао је у раду Савета Међународног удружења за уставно право на Светском конгресу Међународног удружења у Сеулу, 20. јуна 2018. године.

- 4. Учешиће у програмима размене наставника и студената*

Др Танасије Маринковић је један од иницијатора програма *Erasmus* + између Правног факултета Универзитета у Београду и Факултета правних и политичких наука Универзитета у Бордоу, а од почетка његовог спровођења 2016. године координатор је за академска питања те сарадње.

Захваљујући програму *Erasmus* + више студената Правног факултета Универзитета у Београду је завршило један семестар својих студија (основних, мастер и докторских) на Факултету правних и политичких наука Универзитета у Бордоу.

У оквиру програма *Erasmus* + др Танасије Маринковић је одржао више предавања на Факултету правних и политичких наука Универзитета у Бордоу на француском језику за студенте мастер студија из области Уставног права и

Политичког система (од 5. до 9. децембра 2016. године; од 27. новембра до 1. децембра 2017. године; и, од 8. до 13. априла 2019. године).

Као координатор за академска питања др Танасије Маринковић редовно организује и преводи предавања професора Универзитета у Бордоу приликом њиховог гостовања на Правном факултету Универзитета у Београду.

Др Танасије Маринковић је у оквиру програма *Erasmus* + држао предавања и на Универзитету Лумса у Палерму од 8. до 15. априла 2018. године, студентима мастер студија из области Уставног права и Политичког система, на енглеском језику.

8. Мишљење и предлог Комисије

Комисија је своје мишљење формирала на основу научно-истраживачких и педагошких активности изнетих у овом реферату, руководећи се критеријумима које је утврдио Сенат Универзитета у Београду. Комисија са задовољством констатује да кандидат проф. др Танасије Маринковић у потпуности испуњава све услове за избор у звање редовног професора.

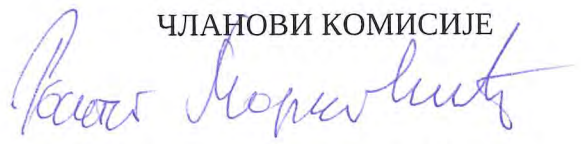
Од избора у звање ванредног професора др Танасије Маринковић је успешно наставио своју научну и наставну каријеру. У наведеном периоду кандидат је као аутор, а изузетно и као коаутор објавио већи број научних и стручних радова у којима се бавио различитим питањима уставног права, европског права људских права, теорије права и историје права. Нарочито се истичу његова монографија *Расправа о праву на слободне изборе*, у којој је указао на вредност и ширину појма слободних избора, и монографија *Serbia, (International Encyclopaedia of Constitutional Law, Wolters Kluwer)* којом је на енглеском језику, дакле најширој научној и стручној заједници, учинио доступним знања о уставном праву Србије. Научно-истраживачки и стручни пројекти на којима је учествовао били су од значаја за научни и педагошки развој кандидата. Радове кандидата карактерише прецизан, једноставан и јасан стил писања и поред комплексности тема којима се бавио. Кандидат је у периоду од избора у звање ванредног професора објавио на енглеском и француском исти број радова као и на српском језику, што говори о његовој доказаној међународној каријери. Томе у прилог иде и његова сарадња са страним универзитетима, нарочито с Факултетом за правне и политичке науке Универзитета у Бордоу, и учешће на многобројним међународним конференцијама. Проф. др Танасије Маринковић је то искуство ставио у функцију своје матичне куће, Правног факултета Универзитета у Београду, организујући на њему међународне конференције, доприносећи тако његовом

укључивању у међународне пројекте. О томе како се др Танасије Маринковић односи према својој професорској мисији сведоче и високе оцене које је добијао у студентским евалуацијама.

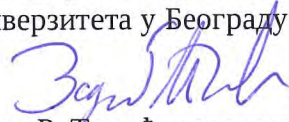
На основу целокупног научног и педагошког рада кандидата, примењених мерила за његову оцену и личног уверења чланова Комисије, кандидат у потпуности испуњава све услове за избор у звање редовног професора за уставноправну ужу научну област – предмет Уставно право, на Правном факултету Универзитета у Београду. Из тих разлога, Комисија за писање извештаја има задовољство да предложи Изборном веће Правног факултета Универзитета у Београду да донесе одлуку о утврђивању предлога за избор др Танасија Маринковића у звање редовног професора за уставноправну ужу научну област – предмет Уставно право.

У Београду, 8. октобра 2019.године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

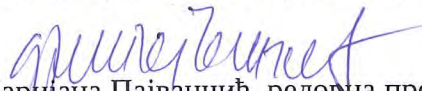
др Ратко Марковић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Београду у пензији

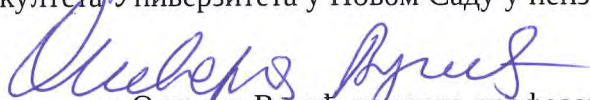
др Зоран Р. Томић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Београду

др Владан Петров, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Београду

др Маријана Пајванчић, редовна професорка
Правног факултета Универзитета у Новом Саду у пензији

др Оливера Вучић, редовна професорка
Правног факултета Универзитета у Београду у пензији